

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 1

1. Spółka B.I. NV z siedzibą w Brukseli (Belgia) pozwem z dnia 13 kwietnia 2014 r. wniosła o zasądzenie od A. sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach kwoty 24.000 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2011 r. do dnia zapłaty. Powód wskazał, iż w maju 2011 r., wykonując zamówienie pozwanego sprzedał i dostarczył mu zbiornik przeciwpożarowy, w związku z czym wystawił fakturę VAT na kwotę 30.000 euro z terminem płatności do dnia 15 maja 2011 r. Pozwany w dniu 10 czerwca 2011 r. uiścił jedynie kwotę 6.000 euro.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 maja 2014 r. pozwana spółka podniosła, że dostarczony zbiornik był niekompletny – brakowało wsporników i części wyposażenia, w związku z czym pozwany był zmuszony zamówić brakujące elementy u innego dostawcy. Pozwany przedstawił fakturę na kwotę 16.000 zł. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia, powołując się na art. 554 k.c. W toku procesu ustalono, że pozwana spółka nigdy nie zgłaszała powodowi, że dostarczony zbiornik był niekompletny.

Oceń stanowisko pozwanego i zaproponuj rozstrzygnięcie z wyjaśnieniem podstawy prawnej.

2. W dniu 22 września 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością R., w której Jan B. pełnił funkcję prezesa zarządu. Wniosek ten został w dniu 8 lutego 2011 r. oddalony przez sąd upadłościowy na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. W ocenie Sądu Rejonowego, stan niewypłacalności spółki R., uzasadniający złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, nastąpił już w dniu 16 lutego 2006 r.

W dniu 10 maja 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych złożył wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec Jana B. Sąd Rejonowy oddalił wniosek, wskazując, że zgodnie z art. 377 Prawa upadłościowego i naprawczego nie orzeka się zakazu, o którym mowa w art. 373 Prawa upadłościowego i naprawczego, jeżeli postępowanie w sprawie orzeczenia zakazu nie zostało wszczęte w terminie trzech lat od dnia, w którym dłużnik obowiązany był złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Sąd Rejonowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla trasowanego na kwotę 60.000 zł złożonego przez powoda wraz z pozwem. W zarzutach od nakazu zapłaty, wnosząc o uchylenie wydanego nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, pozwany podniósł, że na wekslu brak jest oznaczenia miejsca oraz daty wystawienia weksla, co czyni przedmiotowy weksel nieważnym. W odpowiedzi na zarzuty powód wskazał, że oznaczenie na wekslu miejsca jego wystawienia nie jest warunkiem ważności weksla, zaś dla ważności weksla istotniejsze jest oznaczenie daty płatności weksla niż daty jego wystawienia.

Oceń stanowiska stron w kontekście ważności weksla.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 2

1. Joanna S. i Magdalena M. wniosły o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanej „B.” sp. z o.o. kwoty 105.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2013 r. do dnia zapłaty, tytułem dywidendy należnej ojcu powódek. Zmarły w dniu 16 lutego 2013 r. Jacek N. był wspólnikiem spółki „B.”. Przysługiwało mu 90 z 240 udziałów w kapitale zakładowym. W dniu 30 czerwca 2012 r. zwyczajne zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o podziale zysku finansowego netto za 2011 r. w ten sposób, że kwota 11.761 zł została przeznaczona na kapitał zapasowy spółki, zaś kwota 280.000 zł na dywidendę dla wspólników. W § 12 uchwały wypłata dywidendy została uzależniona od posiadanych przez spółkę środków, a decyzję w tym zakresie powierzono zarządowi spółki.

Pismem doręczonym stronie pozwanej w dniu 30 września 2013 r. powódki wezwały stronę pozwaną do zapłaty dywidendy. W odpowiedzi pozwana spółka poinformowała powódki, że decyzja o wypłacie dywidendy została zgodnie z uchwałą powierzona zarządowi spółki, a ponieważ zarząd nie podjął decyzji dotyczącej wypłaty, to żaden ze wspólników nie otrzymał dywidendy za 2011 r.

Sąd uwzględnił powództwo w całości, przyjmując, że roszczenie o wypłatę dywidendy staje się wymagalne w chwili podjęcia uchwały wspólników, a w wypadku braku uchwały zarządu o wypłacie dywidendy znajduje zastosowanie art. 455 k.c.

Oceń rozstrzygnięcie sądu i jego uzasadnienie.

2. W dniu 22 lipca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością P.D., w której Marek W. pełnił funkcję prezesa zarządu. Wniosek ten został w dniu 8 października 2011 r. oddalony przez sąd upadłościowy na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. W ocenie Sądu Rejonowego, stan niewypłacalności spółki R., uzasadniający złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, nastąpił już w dniu 16 lutego 2008 r. W dniu 10 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych złożył wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec Marka W. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek, jako spóźniony, powołując się na treść art. 377 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Leszka J. przeciwko Ryszardowi W. o zapłatę kwoty 26.900 zł tytułem wynagrodzenia. Sąd ustalił, że system alarmowy zainstalowany przez powoda w sklepie pozwanego nie działał, a zatem był dotknięty wadą istotną. Pozwany wzywał powoda do naprawienia sytemu (usunięcia wad). Powód jednak nie usunął tej wady. W konsekwencji, pozwany odmówił zapłaty wynagrodzenia. Sąd uznał, że w ten sposób pozwany odstąpił od umowy. Skoro doszło do odstąpienia od umowy, to powodowi nie służy roszczenie o zapłatę wynagrodzenia. Powód w apelacji zarzucił, że odmowa zapłaty wynagrodzenia nie może zostać uznana za odstąpienie od umowy, a skoro tak, to pozwany może jedynie żądać obniżenia wynagrodzenia w związku z wadami dzieła.

Oceń zasadność apelacji powoda.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 3

1. Maria J. wniosła o zobowiązanie prowadzącej działalność deweloperską „B.” sp. z o.o. do zawarcia umowy, w której pozwana spółka ustanowi i przeniesie na rzecz powódki odrębną własność lokalu mieszkalnego nr 20, położonego w budynku przy ul. Zimowej 19 w Legionowie wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej. Powódka wskazała, że strony w dniu 3 czerwca 2012 r. zawarły w formie aktu notarialnego umowę zobowiązującą do wybudowania lokalu, a następnie ustanowienia odrębnej własności lokalu mieszkalnego i przeniesienia własności tego lokalu na rzecz powódki.

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Strona pozwana przyznała, że powódka spełniła wszystkie warunki uprawniające do zawarcia umowy ustanawiającej i przenoszącej własność lokalu. Zarzuciła jednak, że ani w dacie zawierania umowy zobowiązującej z dnia 3 czerwca 2012 r., ani w terminie późniejszym wspólnicy spółki nie wyrazili zgody na zbycie nieruchomości powódce. Według pozwanej, uchwała taka jest stosownie do treści art. 228 pkt 4 k.s.h. konieczna do skutecznego rozporządzenia przez spółkę własnością nieruchomości, a bez tej uchwały przeniesienie własności nieruchomości jest nieważne.

Oceń stanowisko pozwanej i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Szymon S. i Michał D. zawarli umowę, której przedmiotem było wykonanie instalacji wentylacyjnej i klimatyzacyjnej w warsztacie samochodowym Szymona S. Nie było sporu co do tego, że dzieło zostało oddane w dniu 14 czerwca 2010 r. W dniach 2 lutego 2013 r. i 6 marca 2013 r. Szymon S. zgłosił Michałowi D., że instalacja działa wadliwie. Ponieważ Michał D. odmówił wykonania nieodpłatnej naprawy, Szymon S. w dniu 11 czerwca 2013 r. wytoczył powództwo o zapłatę kwoty 16.230 zł. Wskazał, że jest to kwota, którą wydatkował na naprawę instalacji. Przedstawił fakturę VAT. Pozwany podniósł, że wszystkie roszczenia wynikające z łączącej strony umowy uległy przedawnieniu.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu i uzasadnij je.

3. Postanowieniem z dnia 11 marca 2013 sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z o.o. „C.” zgłoszony przez jej likwidatora. Sąd wskazał, że zgodnie z treścią złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości spółka „C.” zaprzestała płacenia długów w następstwie zajęcia jej rachunku bankowego przez komornika egzekwującego wierzytelność przypadającą Januszowi J. Zważywszy jednak, że wnioskodawca nie wykazał, aby spółka „C.” posiadała innych wierzycieli poza Januszem J. złożony w tej sprawie wniosek podlegał oddaleniu.

Oceń rozstrzygnięcie. Omów podstawy ogłoszenia upadłości.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 4

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo „L.C.M.” S.A. przeciwko syndykowi masy upadłości „F.” sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej o wyłączenie z masy upadłości czterech samochodów osobowych Fiat Punto. Sąd ustalił, że strony zawarły umowy leasingu dotyczące wskazanych w pozwie pojazdów. W dniu 12 listopada 2012 r. została ogłoszona upadłość korzystającego, tj. spółki „F.”. Pismem z dnia 7 stycznia 2013 r. powód wypowiedział umowy leasingu, wobec nieuiszczenia rat leasingowych, mimo uprzedniego wezwania syndyka do zapłaty. Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013 r. sędzia-komisarz oddalił wniosek powoda o wyłączenie przedmiotowych samochodów z masy upadłości.

W ocenie Sądu, powód nie był uprawniony do wypowiedzenia łączących strony umów leasingu, ponieważ ogłoszenie upadłości korzystającego nie może stanowić podstawy do wypowiedzenia umowy leasingu przez leasingodawcę, co wynika z treści art. 83 i 84 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. W konsekwencji, Sąd przyjął, że oświadczenie strony powodowej o wypowiedzeniu umowy było bezskuteczne.

Oceń rozstrzygnięcie sądu i omów jego podstawę prawną.

2. M. spółka z o.o. wniosła pozew przeciwko T. – J. S.A., domagając się zapłaty kwoty 167.000 zł. Powód wyjaśnił, że pozwany był inwestorem galerii handlowej Bestmal. Powód zawarł na piśmie umowę z głównym wykonawcą spółką „W.” S.A., w której zobowiązał się do położenia kostki brukowej na parkingu przed galerią. Mimo wykonania prac w terminie powód nie otrzymał od głównego wykonawcy umówionego wynagrodzenia. Pozwany w odpowiedzi na pozew zarzucił jedynie, że nie wyraził zgody na zawarcie umowy między stronami.

Sąd uwzględnił powództwo i wskazał, że możliwość wprowadzenia podwykonawców na budowę została przewidziana w umowie łączącej głównego wykonawcę z inwestorem oraz podniósł, iż przedstawiciele pozwanej spółki wiedzieli o obecności powoda na budowie. Wiedzę taką posiadał w szczególności inspektor nadzoru, a także prezes zarządu i dyrektor tej spółki. Oznacza to, że pozwany wyraził zgodę na zawarcie spornej umowy.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Odbiorca przesyłki kurierskiej „M.” sp. z o.o. domaga się w pozwie od pozwanego przewoźnika „B.” S.A. zapłaty odszkodowania w kwocie 3.400 zł tytułem szkody w przesyłce. Kwota ta stanowi koszt naprawy dostarczonego towaru. Pozwana spółka w odpowiedzi na pozew podniosła, iż odbiorca przesyłki (powód) utracił roszczenie w stosunku do przewoźnika z uwagi na to, że przyjął przesyłkę bez zastrzeżeń. W odpowiedzi na to stanowisko powód wskazał, że odbierał od przewoźnika sprzęt multimedialny i dopiero po jego zmontowaniu i uruchomieniu okazało się, że jest on niesprawny, prawdopodobnie z powodu narażenia na wstrząsy podczas transportu. Według pozwanego, w takiej sytuacji za niesprawność dostarczonego sprzętu odpowiada jednak sprzedawca, a nie przewoźnik.

Oceń stanowiska stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 5

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Jacka K. przeciwko Magdzie S. o zapłatę kwoty 73.585 zł. Sąd ustalił, że strony w dniu 22 sierpnia 2012 r. zawarły umowę zatytułowaną „umowa o roboty budowlane”, zgodnie z którą powód zobowiązał się wykonać prace tynkarsko-malarskie. Pozwana zobowiązała się zapłacić wynagrodzenie, określone w odniesieniu do 1 m² otynkowanej lub pomalowanej powierzchni ścian i sufitów. Powód w dniach 14 stycznia 2013 r. i 4 lutego 2013 r. usiłował przekazać pozwanej wykonane prace, jednak pozwana odmówiła odbioru prac, wskazując na wady w ich wykonaniu w postaci m.in. śladów wałka malarskiego na ścianach. Powód w trakcie malowania używał farby określonej w umowie. Producent tej farby nie uznał reklamacji powoda, podnosząc, że jakość użytej farby nie jest przyczyną niezadowalającego efektu malowania. W okresie od dnia 10 do dnia 12 lutego 2013 r. pozwana przystąpiła do przekazania całego budynku inwestorowi. Inwestor odmówił odbioru budynku, wskazując na wady wykonanych robót, w szczególności tynkarskich i malarskich. Pozwana samodzielnie dokonała zeszlifowania tynków i ich ponownego malowania, co pozwoliło na przekazanie budynku inwestorowi w dniu 18 marca 2013 r.

W ocenie Sądu Rejonowego, strony łączyła umowa o dzieło. Pozwana miała prawo odmówić odbioru wykonanego dzieła z uwagi na fakt, że prace powoda były dotknięte wadami istotnymi. O istotności wad świadczy odmowa odbioru budynku przez inwestora. Ponieważ nie doszło do spełnienia świadczenia przez przyjmującego zamówienie, zamawiający nie jest zobowiązany do świadczenia wzajemnego, tj. do zapłaty wynagrodzenia.

Oceń rozstrzygnięcie. Wyjaśnij różnicę między niewykonaniem zobowiązania a nienależytym wykonaniem zobowiązania.

2. Jacek P. w dniu 12 lipca 2013 r. wniósł pozew przeciwko „H.” spółce z o.o. o uchylenie uchwały wspólników z dnia 11 stycznia 2013 r. odwołującej go z funkcji członka zarządu spółki. Sąd wyrokiem z dnia 14 stycznia 2014 r. oddalił powództwo z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda. W uzasadnieniu wskazał, że z chwilą podjęcia zaskarżonej uchwały powód przestał być członkiem zarządu pozwanej spółki i tym samym utracił legitymację do jej zaskarżenia.

W apelacji powód podniósł, że w dniu 18 stycznia 2014 r. nabył 20 udziałów w spółce „H.”, zatem posiada już legitymację do zaskarżenia uchwały.

Oceń zasadność apelacji.

3. Wierzyciel spółki z o.o. „A.” złożył wniosek o ogłoszenie upadłości tej spółki wskazując, że spółka nie wykonała swoich zobowiązań pieniężnych wynikających z faktur wystawionych przez niego zgodnie z łączącą strony umową o roboty budowlane. Spółka „A.” wniosła o oddalenie wniosku podnosząc, że wnioskodawca wykonał roboty w sposób wadliwy, a zatem spółka z o.o. „A.” jako inwestor nie ma obowiązku zapłaty wynagrodzenia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu upadłościowego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 6

1. Pozwem z dnia 30 maja 2014 r. Anna T. i Magdalena W. wniosły o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanej „K.W.” sp. z o.o. kwoty 210.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2012 r. do dnia zapłaty, tytułem dywidendy należnej ojcu powódek. Zmarły w dniu 16 stycznia 2012 r. Andrzej C. był wspólnikiem spółki. Przysługiwało mu 60 ze 160 udziałów w kapitale zakładowym. W dniu 30 kwietnia 2011 r. zwyczajne zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o podziale zysku finansowego netto za 2010 r. w ten sposób, że kwota 21.761 zł została przeznaczona na kapitał zapasowy spółki, zaś kwota 560.000 zł na dywidendę dla wspólników. W § 15 uchwały wypłata dywidendy została uzależniona od posiadanych przez spółkę środków, a decyzję w tym zakresie powierzono zarządowi spółki.

Pismem doręczonym stronie pozwanej w dniu 31 sierpnia 2012 r. powódki wezwały stronę pozwaną do zapłaty dywidendy. W odpowiedzi pozwana poinformowała powódki, że decyzja o wypłacie dywidendy została zgodnie z uchwałą powierzona zarządowi spółki, a ponieważ zarząd nie podjął decyzji dotyczącej wypłaty, to żaden ze wspólników nie otrzymał dywidendy za 2010 r. Nadto, strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. W dniu 10 sierpnia 2012 r. „W.-A.” sp.j. nabyła od Stefana K. samochód Mitsubishi Outlander za cenę 152.700 zł. Po kilku tygodniach wspólnicy spółki dostrzegli w zakupionym pojeździe na ramie po lewej stronie ślady korozji. Fakt ten został po 2 miesiącach zgłoszony Stefanowi K., który podjął się naprawy pojazdu. Po wykonaniu naprawy wspólnicy spółki odebrali samochód i nadal z niego korzystali. Wobec ponownego pojawienia się w pojeździe korozji (miesiąc po dokonanej naprawie) i odmowy wykonania przez Stefana K. kolejnej naprawy, spółka w dniu 9 sierpnia 2013 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Omów przesłanki, które powinny być spełnione, aby odstąpienie od umowy w tej sprawie było skuteczne.

3. W dniu 11 października 2011 r. „E.” S.A. złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości spółki z ograniczoną odpowiedzialnością H., w której Stefan K. pełnił funkcję prezesa zarządu. Wniosek ten został w dniu 19 grudnia 2011 r. zwrócony z uwagi na braki formalne. Wobec spółki H. nie toczyło się inne postępowanie upadłościowe.

W dniu 10 maja 2013 r. „E.” S.A. złożyła wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec Stefana K. Sąd Rejonowy ustalił, że stan niewypłacalności spółki H., uzasadniający złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, nastąpił już w dniu 16 marca 2011 r.

Sąd Rejonowy orzekł wobec Stefana K. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, o jakim mowa w art. 373 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego na okres 2 lat.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 7

1. Spółka B.I. GmbH z siedzibą w Bochum (Niemcy) pozwem z dnia 23 marca 2014 r. wniosła o zasądzenie od CB. sp. z o.o. z siedzibą w Łukowie kwoty 14.000 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lutego 2011 r. do dnia zapłaty. Powód wskazał, iż w styczniu 2011 r., wykonując zamówienie pozwanego sprzedał i dostarczył mu maszynę do pakowania mrożonek, w związku z czym wystawił fakturę VAT na kwotę 19.000 euro z terminem płatności do dnia 17 lutego 2011 r. Pozwany w dniu 10 czerwca 2011 r. uiszczył jedynie kwotę 5.000 euro.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2014 r. pozwana spółka podniosła, że dostarczona maszyna była niekompletna – brakowało części wyposażenia oraz niesprawną. W związku z tym pozwany był zmuszony zamówić brakujące elementy u innego dostawcy oraz wykonać jej naprawę. Pozwany przedstawił 2 faktury za te czynności na łączną kwotę 9.800 zł. Nadto, pozwany podniósł zarzut przedawnienia, powołując się na art. 554 k.c. W toku procesu ustalono, że pozwana spółka nigdy nie zgłaszała powodowi, że dostarczona maszyna była niekompletna lub niesprawną. Nie domagała się również od powoda zapłaty kwoty 9.800 zł.

Oceń stanowisko pozwanego i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu z wyjaśnieniem podstawy prawnej.

2. Julian Z. będący członkiem zarządu „N.” spółki z o.o. wniósł o zasądzenie od tej spółki kwoty 146.000 zł z tytułu odszkodowania za nienależycie wykonaną umowę, zawartą w dniu 13 stycznia 2012 r. Pozwana spółka „N.” podniosła zarzut nieważności tej umowy z uwagi na fakt, że spółka była reprezentowana przez Katarzynę W., która uchwałą zgromadzenia wspólników z dnia 11 stycznia 2012 r. została odwołana z zarządu spółki. Powód wskazał jednak, że w dniu 11 stycznia 2012 r. zgromadzenie wspólników podjęło również uchwałę zezwalającą spółce „N.” na zawarcie przedmiotowej umowy z powodem oraz upoważniło Katarzynę W. do zawarcia tej umowy w imieniu spółki.

Oceń stanowiska stron. Jakie znaczenie dla ważności umowy ma fakt wykreślenia Katarzyny W. jako członka zarządu spółki z rejestru przedsiębiorców dopiero w dniu 23 lutego 2012 r.?

3. Mariusz M. w pozwie skierowanym przeciwko zakładowi ubezpieczeń domaga się zasądzenia na jego rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej kwocie 34.000 zł za szkodę, jaką poniósł w wypadku samochodowym, w którym uczestniczył jako pasażer samochodu. Pojazdem kierował Maciej P. ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Jak wykazało postępowanie dowodowe Mariusz M. i Maciej P. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, a samochód należał do nich jako wspólników. Jednak z polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynika, że umowę ubezpieczenia podpisał wyłącznie Maciej P.

Oceń zasadność powództwa.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 8

1. „D. – M.” spółka jawna wniosła o zasądzenie od Krzysztofa B. kwoty 15.000 zł tytułem kary umownej. Powód wskazał, że jako wykonawca hali magazynowej w dniu 23 stycznia 2013 r. zlecił pozwanemu pomalowanie ścian wewnętrznych hali. Strony ustaliły, że umowa zostanie wykonana w terminie 25 dni od podpisania umowy. Wysokość wynagrodzenia ryczałtowego ustalono na kwotę 220.000 zł. Jednocześnie w § 9 umowy strony postanowiły, że za każdy dzień opóźnienia pozwany zapłaci karę umowną w kwocie 1.000 zł, nie więcej jednak niż 10% wynagrodzenia. Pozwany zgłosił zakończenie prac 15 dni po ustalonym terminie.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniosł o oddalenie powództwa oraz podniósł jedynie, że opóźnienie zostało wywołane trudnościami z nabyciem odpowiedniej ilości wskazanej przez powoda farby oraz wypożyczeniem odpowiedniego rusztowania.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo, wskazując, że zgodnie z art. 484 § 2 k.c., jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana. Co prawda, pozwany nie powoływał się na żadną z tych okoliczności, ale Sąd przyjął, że żądanie zmniejszenia kary umownej zawarte jest w żądaniu oddalenia powództwa. Zdaniem Sądu, skoro pozwany wykonał umowę w całości nie było podstawy do obciążenia go karą umowną. Co więcej, kara umowna w wysokości zastrzeżonej w umowie była nadmiernie wygórowana, ponieważ odbiega swą wysokością od kar zastrzeżonych w podobnych umowach.

Oceń stanowisko pozwanego i rozstrzygnięcie sądu.

2. Maria Z. w dniu 13 marca 2014 r. wniosła pozew o uchylenie podjętej w dniu 12 września 2013 r. uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z o.o. „O.”, na mocy której została odwołana z funkcji prezesa zarządu. Wskazała przy tym, że w dniu 10 marca 2014 r. nabyła 15 udziałów w pozwanej spółce.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa i podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powódki, wskazując, że z chwilą odwołania z funkcji prezesa zarządu Maria Z. utraciła legitymację do wytoczenia powództwa przeciwko spółce o uchylenie uchwały, a nadto do chwili obecnej spółka nie została zawiadomiona o sprzedaży udziałów.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Powód Andrzej W. wniosł pozew o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla trasowanego na kwotę 19.000 zł złożonego wraz z pozwem. W zarzutach od nakazu zapłaty, wnosząc o uchylenie wydanego nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, pozwana Aniela Z. podniosła zarzut nieważności weksla wskazując, że pozwana jest kobietą, a w treści weksla znajduje się sformułowanie: „zapłaci Pan za ten weksel”.

Oceń zasadność podniesionego zarzutu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 9

1. Pozwem z dnia 30 kwietnia 2014 r. „AB Leasing” S.A. wniosła o zasądzenie od Joanny K. kwoty 23.730 zł 25 gr. Powód wyjaśnił, że postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko „M.” sp. z o.o. na kwotę 23.100 zł zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego z dnia 24 kwietnia 2011 r. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Koszty egzekucji zostały ustalone na kwotę 30 zł 25 gr, a nadto wierzycielowi została przyznana kwota 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym. Od dnia 20 grudnia 1999 r. jedynym członkiem zarządu spółki „M.” jest pozwana.

W odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, iż spółka „M.” do dnia dzisiejszego prowadzi działalność gospodarczą, uzyskuje z tego tytułu dochody, jak również pokrywa swoje zobowiązania. Zdaniem pozwanej, decydujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h. ma stan majątkowy spółki – dłużnika istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Postanowienie o umorzeniu egzekucji wobec spółki „M.” zostało wydane ponad 3 lat temu. Od tego momentu spółka odzyskała płynność finansową i normalnie funkcjonuje – zatem w ocenie pozwanej – brak jest podstaw, na gruncie art. 299 k.s.h. do przyjęcia, że wierzyciel zachowuje prawo do żądania zaspokojenia od członków jej zarządu, jeżeli po stwierdzeniu bezskuteczności egzekucji okaże się możliwe uzyskanie zaspokojenia od spółki. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów przesłanki zwolnienia się członka zarządu spółki z o.o. z odpowiedzialności załugi spółki.

2. Spółka z o.o. „M.” w dniu 1 marca 2013 r. pozwała Kazimierza Z. jako jednego ze współników spółki cywilnej o zapłatę kwoty 17.770 zł z tytułu kary umownej przewidzianej w łączącej strony umowie na wypadek zwłoki w ukończeniu robót budowlanych. Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, nie kwestionując zwłoki w zakończeniu robót. Zarzucił jednak, że zwłoka nastąpiła z przyczyn od wykonawcy niezależnych, zaś powód nie wykazał okoliczności przeciwnych. Ponadto pozwany podniósł, że powód nie wykazał żadnej szkody, którą poniósł w związku z zaistniałym opóźnieniem. Nadto, pozwany zarzucił, że w sprawie tej powinni być pozwani wszyscy współnicy spółki cywilnej, która była stroną umowy i tym samym po stronie pozwanej występuje brak legitymacji biernej.

Oceń stanowisko pozwanego. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Stefan P. zlecił naprawę samochodu ciężarowego Mercedes Janowi W. prowadzącemu warsztat samochodowy. Po odbiorze pojazdu w dniu 12 grudnia 2013 r. okazało się, że pojazd jest niesprawny. W dniu 15 grudnia 2013 r. samochód został odholowany do autoryzowanego serwisu Mercedesa, w którym stwierdzono, że naprawa została dokonana wadliwie i dokonano wyceny kosztów niezbędnych poprawek na kwotę 23.000 zł. Jan W. w dniu 13 marca 2014 r. wezwał Stefana P. do zapłaty kwoty 18.600 zł za dokonaną naprawę. W odpowiedzi na to Stefan P. odstąpił od umowy.

Oceń skuteczność odstąpienia od umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 10

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo „G.B” spółka jawna przeciwko Janowi A. o zapłatę kwoty 141.400 zł. Sąd ustalił, że strony w dniu 11 lipca 2012 r. zawarły umowę sprzedaży samochodu Nissan Navarra 2,5 D za cenę 141.400 zł. Po kilku tygodniach wspólnicy powodowej spółki dostrzegli w zakupionym pojeździe na ramie po prawej stronie ślady korozji. Fakt ten został zgłoszony pozwanemu, który podjął się naprawy pojazdu. Po wykonaniu naprawy strona powodowa odebrała samochód i nadal z niego korzystała. Wobec ponownego pojawienia się w pojeździe korozji i odmowy wykonania przez pozwanego kolejnej naprawy, powodowa spółka w dniu 11 czerwca 2013 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Sąd przyjął w oparciu o opinię biegłego, że wadę tę można skutecznie usunąć i wada ta nie wpływa na normalne użytkowanie pojazdu, jego bezpieczeństwo, czy też – ze względu na umiejscowienie korozji – nie pogarsza walorów estetycznych samochodu. W ocenie Sądu, w wypadku rzeczy naprawianej skuteczne odstąpienie od umowy może nastąpić wyłącznie w sytuacji, gdy wady rzeczy są istotne. Oceniając wadę przedmiotowego pojazdu w postaci korozji, jako nieistotną, Sąd uznał, że oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy jest bezskuteczne.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Omów uprawnienia kupującego w przypadku wady rzeczy.

2. W ramach umowy przewozu strony ustaliły, że towar zostanie dostarczony do magazynu odbiorcy w dniu 16 kwietnia 2013 r. Przewoźnik dostarczył towar w dniu 15 kwietnia 2013 r. o godz. 23.45. Odbiorca odmówił jego przyjęcia wskazując, że dopiero w dniu jutrzejszym o godz. 9.00 jego magazyn będzie gotowy do przyjęcia towaru. Wobec takiego stanowiska odbiorcy, przewoźnik zwrócił się do nadawcy o wskazówki, jak ma postąpić z przesyłką. Nadawca wskazał, że kierowca ciężarówki powinien poczekać do godz. 9.00. Zgodnie z tymi wskazówkami, kierowca zaparkował ciężarówkę na ulicy przed magazynem odbiorcy i udał się do hotelu. W nocy ciężarówka wraz z towarem została skradziona.

Przeanalizuj kto ponosi odpowiedzialność za utratę towaru: przewoźnik, odbiorca, nadawca, czy kierowca?

3. W dniu 12 stycznia 2014 r. sąd upadłościowy umorzył postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku spółki jawnej „M. Tomasz N. i wspólnicy”. Dwa dni później jeden ze wspólników spółki – Sławomir C. złożył wniosek o umorzenie zobowiązań upadłego. We wniosku podniósł, że dochodzenie przez wierzycieli zobowiązań spółki od niego jako wspólnika w sytuacji, gdy wierzyciele nie uzyskali zaspokojenia w postępowaniu upadłościowym, będzie nadużyciem prawa w rozumieniu art. 5 k.c.

Oceń zasadność wniosku. Omów przesłanki umorzenia zobowiązań upadłego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 11

1. Jarosław P. wniósł o uchylenie uchwały nr 2, podjętej w dniu 31 sierpnia 2013 r. przez wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „W.”. Zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę nr 2 o dokonaniu dopłat na kapitał zakładowy w łącznej kwocie 1.200.000 zł. Ustalono, iż dopłaty te mają być wniesione przez wspólników równomiernie w stosunku do posiadanych udziałów w terminie 7 dni od podjęcia uchwały. Ponieważ powód posiada 34% udziałów w spółce, kwestionowana uchwała zobowiązała go do dokonania dopłaty w kwocie 408.000 zł. Za przyjęciem uchwały oddano 51 głosów, a przeciwko – 49 głosów. Powód głosował przeciwko tej uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Powód podniósł, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i ma na celu jego pokrzywdzenie. W kontekście sprzeczności z dobrymi obyczajami powód wskazał, iż pozostaje w konflikcie z zarządem spółki oraz większościowym wspólnikiem. Zarzucił, że faktyczną kontrolę nad spółką sprawuje jej kontrahent – Stanisław B. Zakwestionował także ekonomiczną zasadność podwyższenia majątku spółki przez wniesienie dopłat.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów podstawy uchylenia uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

2. K.T. sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od „C.” sp. z o.o. kwoty 230.499 zł tytułem zapłaty za dostarczony pozwanej spółce towar. W odpowiedzi na pozew pozwana spółka podniosła, że powód w wypadku rozwiązania łączącej strony umowy miał obowiązek odkupić dostarczony towar, który nie został jeszcze przez spółkę „C.” sprzedany. Według strony pozwanej, powodowa spółka odmówiła odkupienia niesprzedanego towaru. Z tego powodu pozwana spółka poniosła szkodę w wysokości 546.980 zł, tj. w kwocie stanowiącej równowartość nieodkupionego towaru. Strona pozwana podniosła zarzut potrącenia ww. kwoty.

Pozwana spółka nie kwestionowała, że nie zapłaciła za część dostarczonego towaru należnej ceny w łącznej kwocie 230.499 zł. Sąd ustalił, że strony prowadziły rozmowy dotyczące odkupienia niesprzedanego towaru przez powoda. Jednak do zawarcia takiej umowy nie doszło, z uwagi na brak porozumienia stron co do ceny sprzedaży.

Oceń stanowiska stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. W umowie o wykonanie robót remontowych w zakładzie Jana K. przez „S” sp. z o.o. strony zastrzegły karę umowną za zwłokę w wykonaniu umowy w wysokości 0,005 % wynagrodzenia za każdy dzień zwłoki. Termin wykonania remontu określono na 20 maja 2011 r. Faktycznie odbiór prac miał miejsce w dniu 13 grudnia 2011 r. Jan K. naliczył karę umowną za okres od 21 maja 2011 r. do 12 grudnia 2011 r. w wysokości 12.000 zł i wystąpił w dniu 13 grudnia 2013 r. do sądu z powództwem o zapłatę tej kwoty. W odpowiedzi na pozew pozwana spółka, nie kwestionując zwłoki oraz wysokości naliczonych kar, wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia. Jan K. podniósł jednak, że kara umowna za zwłokę jest świadczeniem o charakterze okresowym i nie uległa jeszcze przedawnieniu.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 12

1. A. sp. z o.o. w Warszawie wniosła o zasądzenie od „L.M.” sp. z o.o. w Warszawie kwoty 130.488 zł tytułem zapłaty za dostarczony pozwanej spółce towar. W odpowiedzi na pozew pozwana spółka podniosła, że powód w wypadku rozwiązania łączącej strony umowy handlowej miał obowiązek odkupić dostarczony towar, który nie został jeszcze przez spółkę „L.M.” sprzedany. Według strony pozwanej, powodowa spółka odmówiła odkupienia niesprzedanego towaru. Z tego powodu pozwana spółka poniosła szkodę w wysokości 716.640 zł, tj. w kwocie stanowiącej równowartość nieodkupionego towaru. Strona pozwana podniosła zarzut potrącenia ww. kwoty. Pozwana spółka nie kwestionowała, że nie zapłaciła za część dostarczonego towaru należnej ceny w łącznej kwocie 130.488 zł. W chwili rozwiązania umowy strona pozwana dysponowała niesprzedanym towarem dostarczonym przez powoda o wartości 716.640 zł. Strony prowadziły rozmowy dotyczące odkupienia tego towaru przez powoda. Jednak do zawarcia takiej umowy nie doszło, z uwagi na brak porozumienia stron co do ceny sprzedaży. Sąd ustalił, że strony łączyła umowa dotycząca współpracy handlowej w zakresie sprzedaży towarów. W ramach umowy nabywca (pozwany) miał obowiązek dokonywać zakupów towarów oferowanych przez dostawcę (powoda). Zgodnie z treścią § 8 pkt 2 tej umowy „w przypadku rozwiązania niniejszej umowy handlowej, Dostawca zobowiązany jest na prośbę Nabywcy do odkupienia całego pozostającego zapasu dostarczonych przez siebie towarów w terminie 30 dni ...”. Umowa została wypowiedziana przez powoda ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2012 r.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. „S.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od Przedsiębiorstwa „B.” S.A. kwoty 113.031 zł. Powodowa spółka wskazała, że strony w dniu 11 września 2013 r. zawarły umowę najmu samochodów. Zabezpieczeniem należności wynikających z tej umowy był wystawiony przez pozwaną spółkę weksel *in blanco*. Z uwagi na zaległości w zapłacie czynszu najmu powód w dniu 22 lutego 2014 r. wypowiedział łączącą strony umowę i wypełnił weksel na kwotę dochodzoną pozwem. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową, a „sposób obliczenia, jak i wysokość dochodzonego roszczenia pozostaje nieudowodniona”.

Oceń stanowisko pozwanego. Omów rozkład ciężaru dowodu w przypadku podniesienia zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z deklaracją wekslową.

3. „S.” S.A. zajmująca się do dostarczaniem przesyłek kurierskich zawarła z „M.” sp. z o.o. umowę, w której zobowiązała się dostarczyć każdą przesyłkę „następnego dnia roboczego po nadaniu”. W umowie nie zastrzeżono kary umownej za opóźnienie w dostarczeniu przesyłki. W związku z dostarczeniem 6 przesyłek po 3 – 5 dniach od ich nadania, spółka „M.” odmówiła zapłaty wynagrodzenia za te przesyłki, podnosząc jedynie, że spółka „S.” nie wykonała zobowiązania.

Oceń stanowisko spółki „M.”.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 13

1. Pozwem z dnia 12 grudnia 2012 r. Mieczysław H. wniósł o zasądzenie od Iwony S. kwoty 110.000 zł tytułem zwrotu ceny, kwoty 45.837 zł 30 gr tytułem odszkodowania, kwoty 8.944 zł 1 gr tytułem odszkodowania w związku z bezprzedmiotowym zakupem przyczepy pod łódź oraz kwoty 56.730 zł tytułem utraconych korzyści, jakie powód czerpałby z wynajmu łodzi. Powód podniósł, że w dniu 7 stycznia 2012 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupił od pozwanej, wyprodukowaną w USA nową łódź motorową Mariah SC19 w celu wynajmowania tej łodzi osobom trzecim. Według zapewnień pozwanej, przedmiotowa łódź została wyprodukowana w 2012 r. Ponieważ w połowie lipca 2012 r. ujawniły się wady fizyczne łodzi, uniemożliwiające jej użytkowanie, powód pismem z dnia 25 lipca 2012 r. odstąpił od zawartej umowy sprzedaży. Powód wskazał, że nabyta łódź została wyprodukowana w roku 2011, zatem pozwana wprowadziła go w błąd, zapewniając, że łódź została wyprodukowana w 2012 r.

Iwona S. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że zakupiona łódź w chwili jej odbioru była nowa i nieużywana, a wskazywane przez powoda usterki są skutkiem niewłaściwej eksploatacji łodzi. Nadto pozwana podniosła, że powód w chwili zakupu łodzi wiedział, iż została ona wyprodukowana w 2011 r., a podany w dokumentach rok 2012 to jedynie tzw. „rok modelowy”. Na rozprawie w dniu 29 lipca 2013 r. strona pozwana podniosła zarzut potrącenia kwoty 60.000 zł tytułem utraty wartości łodzi na skutek jej eksploatacji przez powoda.

Oceń stanowiska stron. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. „M. Leasing” S.A. wytoczyła przeciwko syndykowi masy upadłości „AB.” sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej powództwo o wyłączenie z masy upadłości dwóch samochodów ciężarowych DAF. Strony w dniu 26 lutego 2011 r. zawarły umowę leasingu obejmującą ww. pojazdy. W dniu 11 września 2012 r. ogłoszono upadłość korzystającego – spółki „AB.”. Syndyk, wezwany pismem z dnia 10 listopada 2013 r. do zapłaty w terminie 30 dni zaległych rat leasingowych pod rygorem wypowiedzenia umowy, odpowiedział, że powód nie jest uprawniony do wypowiedzenia umów wobec upadłego. Pismem z dnia 14 grudnia 2013 r. powód wypowiedział umowy leasingu, z uwagi na nieuiszczanie od dnia 1 sierpnia 2012 r. rat leasingowych. Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2014 r. sędzia-komisarz oddalił wniosek powoda o wyłączenie przedmiotowych samochodów z masy upadłości.

Oceń stanowisko syndyka. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Wacława K. wniesione w dniu 11 maja 2014 r. przeciwko „T.” spółce z o.o. o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały wspólników spółki z dnia 9 listopada 2013 r. w sprawie przymusowego umorzenia jego udziałów. Powód zarzucił, że zgromadzenie zostało wadliwie zwołane, ponieważ nie wszyscy wspólnicy zostali zawiadomieni o zgromadzeniu. Sąd, oddalając powództwo, pominął podniesione przez powoda zarzuty, wskazując, że jako byłemu wspólnikowi, nie przysługuje mu legitymacja czynna w tej sprawie.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 14

1. Stefan B. jako główny wykonawca zawarł w dniu 11 września 2013 r. z Lechem B. jako podwykonawcą umowę zatytułowaną „umowa o roboty budowlane”, zgodnie z którą Lech B. zobowiązał się wykonać w budynku mieszkalnym prace tynkarsko – malarskie. Stefan B. zobowiązał się zapłacić wynagrodzenie, określone w odniesieniu do 1 m² otynkowanej lub pomalowanej powierzchni ścian i sufitów. Lech B. w dniach 14 stycznia 2014 r. i 18 stycznia 2014 r. usiłował przekazać Stefanowi B. wykonane prace, który jednak odmówił odbioru prac, wskazując na wady w ich wykonaniu w postaci m.in. śladów wałka malarskiego na ścianach. Do malowania używano farby określonej w umowie. Producent tej farby nie uznał reklamacji, podnosząc, że jakość użytej farby nie jest przyczyną niezadowolającego efektu malowania. W dniu 14 lutego 2014 r. inwestor odmówił odbioru budynku, wskazując na liczne wady wykonanych robót, w tym także tynkarskich i malarskich. W dniu 28 lutego 2014 r. strony podpisały protokół odbioru prac. Stefan B. samodzielnie dokonał zeszlifowania tynków i ich ponownego malowania, co pozwoliło na przekazanie budynku inwestorowi w dniu 18 marca 2014 r.

Stefan B. odmówił zapłaty wynagrodzenia Lechowi B., podnosząc, że prace były dotknięte wadami istotnymi. Ponieważ nie doszło do spełnienia świadczenia przez przyjmującego zamówienie, zamawiający nie jest zobowiązany do zapłaty.

Oceń stanowisko pozwanego. Wyjaśnij różnicę między niewykonaniem a nienależytym wykonaniem zobowiązania.

2. „M.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od K.W. sp. z o.o. w kwoty 128.032 zł, wskazując, że dochodzona kwota obejmuje wierzytelności nabyte w dniu 6 sierpnia 2012 r. w drodze cesji od P.-D. S.A. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew zarzuciła jedynie, iż umowa cesji była nieskuteczna, ponieważ zgodnie z umową łączącą pozwanego i P.-D. S.A. „przelew praw i obowiązków wynikających z umowy wymaga uprzedniej pisemnej zgody spółki K.W.”. Wobec braku takiej zgody, powód nie mógł skutecznie nabyć przedmiotowej wierzytelności i w konsekwencji nie posiada legitymacji czynnej w niniejszej sprawie. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności objętej cesją

Powód podniósł, że nabył wierzytelności stwierdzone fakturami VAT, które nie zawierały jednak wzmianki o zakazie cesji wierzytelności bez zgody dłużnika. Pozwany nie zawarł przy tym ze spółką P.-D. S.A. umowy na piśmie. Postanowienie umowne dotyczące zgody na cesję jest sformułowane jedynie w ogólnych warunkach umów zamieszczonych na stronie internetowej pozwanej spółki.

Oceń zasadność zarzutu pozwanego.

3. Sąd upadłościowy oddalił wniosek Jana K. o ogłoszenie upadłości. Sąd wskazał, że zadłużenie Jana K. wobec 6 wierzycieli na łączną kwotę 276.000 zł powstało w okresie, w którym Jan K. prowadził działalność gospodarczą. Ponieważ w chwili złożenia wniosku od 11 miesięcy Jan K. nie jest już przedsiębiorcą, a wartość jego majątku nie przekracza 20.000 zł, nie ma podstaw do ogłoszenia upadłości.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 15

1. „L.” spółka jawna wniosła o zasądzenie od Andrzeja N. kwoty 22.000 zł tytułem kary umownej. Powód wskazał, że jako wykonawca sali gimnastycznej w dniu 13 marca 2013 r. zlecił pozwanemu pomalowanie ścian zewnętrznych budynku. Strony ustaliły, że umowa zostanie wykonana w terminie 15 dni od podpisania umowy. Wysokość wynagrodzenia ryczałtowego ustalono na kwotę 220.000 zł. Jednocześnie w umowie strony postanowiły, że za każdy dzień opóźnienia pozwany zapłaci karę umowną w kwocie 1.000 zł, nie więcej jednak niż 10% wynagrodzenia. Pozwany zgłosił zakończenie prac 25 dni po ustalonym terminie.
W odpowiedzi na pozew, pozwany wniosł o oddalenie powództwa oraz podniósł jedynie, że opóźnienie zostało wywołane trudnościami z nabyciem odpowiedniej ilości i rodzaju farby oraz wypożyczeniem odpowiedniego rusztowania.
Zaproponuj rozstrzygnięcie. Czy istnieją podstawy do miarkowania kary umownej, mimo że pozwany o to nie wnosił?
2. Jerzy K. prowadzący gospodarstwo rolne w woj. pomorskim i „A.” sp. z o.o., jako kupujący zawarli w dniu 10 stycznia 2013 r. umowę sprzedaży 1.000 ton pszenicy. W umowie tej strony uzgodniły, że cenę ustaloną w umowie wstępnie na kwotę 600 zł za tonę kupujący zapłaci bezpośrednio po dostarczeniu zboża, tj. do końca kwietnia 2013 r., natomiast ostatecznie strony rozliczą się według najwyższej ceny rynkowej z końca czerwca 2013 r. Zboże miało być dostarczone przez Jerzego K. do magazynów kupującego w Krakowie. Spółka „A.” w końcowym rozliczeniu przyjęła najwyższe ceny z czerwca 2013 r. z województw południowych – tj. kwotę 720 zł za tonę. Jerzy K. zakwestionował sposób rozliczenia prezentując stanowisko, że podstawą rozliczenia powinna być najwyższa cena w kraju – 800 zł za tonę. W konsekwencji, Jerzy K. wytoczył przeciwko spółce „A.” powództwo o zapłatę kwoty 80.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 maja 2013 r.
Oceń zasadność powództwa. Wskaż, na jakie okoliczności strony powinny zgłosić wnioski dowodowe.
3. Sąd upadłościowy postanowieniem z dnia 23 listopada 2013 r. oddalił wniosek Janiny K. – osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej o ogłoszenie upadłości. Sąd ustalił, że jedynym wartościowym składnikiem majątku wnioskodawczyni jest 1/2 udziału w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego o wartości około 160.000 – 170.000 zł. Prawo to jest przy tym obciążone hipotekami o łącznej wysokości 250.000 zł, a nadto prowadzona jest z niego egzekucja. Według Sądu, znalezienie nabywcy tego udziału nie jest zatem realne. W tym stanie rzeczy Sąd przyjął, że majątek wnioskodawczyni nie wystarczy nawet na zaspokojenie kosztów postępowania.
Oceń rozstrzygnięcie. Omów podstawy ogłoszenia upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 16

1. „K.P.” S.A. wniosła o zasądzenie od „G.” sp. z o.o. kwoty 229.432 zł wraz z odsetkami od kwot szczegółowo wskazanych w pozwie, tytułem zapłaty za świadczone na rzecz pozwanej spółki usługi polegające na druku dwóch tytułów prasowych. „G.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa. Pozwany wskazał jedynie, że faktury załączone do pozwu wystawione zostały na podstawie zamówień, które nie były składane przez zarząd pozwanego. Nie doszło zatem do zawarcia wiążącej umowy. Sąd ustalił, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych, w ramach których pozwany zlecał powodowi telefonicznie druk tytułów prasowych. Zlecenia były składane przez „dyrektora handlowego” pozwanego – Macieja L. Materiały do druku były dostarczane za pośrednictwem kuriera na płycie DVD. Przesłuchany w charakterze świadka Maciej L. zaprzeczył, jakoby kiedykolwiek składał zamówienia. Pracownicy firmy kurierskiej nie pamiętali, czy dostarczali do powoda przesyłki. Ze strony powoda zamówienia przyjmował kierownik drukarni – Leszek T., który przebywa za granicą i nie ma z nim kontaktu. Nie było sporu, że wydrukowane nakłady czasopism zostały odebrane przez pozwaną spółkę.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Dokonaj analizy stosunku prawnego łączącego strony.

2. W dniu 13 listopada 2013 r. Ewa A. i Jacek A. nabyli od Stefana C. wszystkie należące do niego udziały w spółce jawnej C.A. Jednocześnie strony postanowiły, że Stefan C. „zwalnia Ewę A. i Jacka A. z długów spółki powstałych w okresie funkcjonowania spółki jawnej C.A., jak również zobowiązuje się do zwrotu nabywcom wszelkich sum, jakie zostaną od nich wyegzekwowane lub zostaną przez nich zapłacone, a które były zobowiązaniami spółki C.A.”. Ewa A. i Jacek A. spłacili zobowiązania spółki C.A. w kwocie 246.00 zł. Wobec odmowy zapłaty, Ewa A. i Jacek A. wystąpili do sądu przeciwko Stefanowi C. z pozwem o zapłatę ww. kwoty. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że kwota wskazana w pozwie została przez powodów spłacona dobrowolnie. Zarzucił, że postanowienia umowy dotyczące zobowiązań spółki są nieważne, z uwagi na ich sprzeczność z art. 366 § 2 k.c. i art. 519 § 2 k.c. oraz zasadami współzycia społecznego.

Oceń zasadność powództwa.

3. Skarb Państwa – Dyrektor Izby Skarbowej wniósł o zasądzenie od Wacława K. kwoty 3.383.653 zł. Powód wskazał, że dochodzona należność stanowi zobowiązanie podatkowe „L.K.” sp. z o.o., stwierdzone prawomocnymi decyzjami administracyjnymi. Ponieważ prowadzona przeciwko ww. spółce egzekucja administracyjna okazała się bezskuteczna, pozwany jako jedyny członek zarządu spółki ponosi na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność za jej zobowiązania. Wacław K. wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował zasadność wydanych w postępowaniu administracyjnym decyzji oraz zarzucił nierzetelność postępowania w przedmiocie ustalenia zobowiązania podatkowego. Podniósł także zarzut niedopuszczalności drogi sądowej.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 17

1. „S.” sp. z o.o. zleciła przewóz ładunku na trasie Marsylia – Legnica Lechowi T. W zleceniu wskazano termin rozładunku na dzień 26 kwietnia 2013 r., godz. 9.00. Kierowcą, któremu zostało powierzone przewiezienie ładunku był Jacek P., zatrudniony przez Lecha T. na podstawie umowy zlecenia. Jacek P. przywiózł powierzony mu ładunek do odbiorcy w dniu 25 kwietnia 2013 r. około godz. 17.00. Ponieważ o tej porze u odbiorcy nie było już pracowników odpowiedzialnych za rozładunek, odmówiono przyjęcia ładunku. Po godz. 21.00 Jacek P. poznał przypadkowo spotkanych 2 mężczyzn, z którymi wspólnie spożywał alkohol. Mężczyźni ci pobili Jacka P. i zabrali mu kluczyki do pojazdu, po czym odjechali samochodem wraz z ładunkiem. „S.” sp. z o.o. wniosła przeciwko Lechowi T. i Jackowi P. pozew o zapłatę solidarnie kwoty 189.000 zł, stanowiącej równowartość utraconego ładunku. Pozwani wniesli o oddalenie powództwa, podnosząc, że nie ponoszą odpowiedzialności za okoliczności, których nie można było uniknąć i którym nie można było zapobiec. Do tej kategorii należy również rozbój, którego ofiarą padł kierowca przewożący ładunek. Nadto, Lech T. wskazał, że kierowca pojazdu nie był jego pracownikiem, ale zleceniobiorcą, a przestępstwo rozboju zostało dokonane już po zakończeniu przewozu.
Oceń stanowisko pozwanych. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.
2. Andrzej M. w pozwie z dnia 27 listopada 2013 r. wniósł o uchylenie uchwał nr 1, 2 i 6, podjętych w dniu 28 maja 2013 r. przez wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością M. Powód podniósł, że zaskarżone uchwały są sprzeczne z dobrymi obyczajami, godzą w interes spółki i mają na celu pokrzywdzenie wspólnika, tj. powoda. Powód wskazał, iż uchwały te nie zostały uzasadnione, co uniemożliwia zweryfikowanie ich zasadności. Pozwana spółka wniosła o umorzenie postępowania w zakresie uchwały nr 6, z uwagi na uchylenie tej uchwały w dniu 26 sierpnia 2013 r. przez zgromadzenie wspólników oraz o oddalenie powództwa w pozostałej części. Sąd ustalił, że w dniu 28 maja 2013 r. zgromadzenie wspólników spółki M. podjęło uchwały: nr 1 o zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2012, nr 2 o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za rok 2012 oraz nr 6 dotyczącą ustalenia wynagrodzenia prezesa zarządu na kwotę 85.500 zł brutto rocznie. Za przyjęciem każdej z ww. uchwał oddano 3.195 głosów, a przeciwko – 2.005 głosów. Powód głosował przeciwko wszystkim uchwałom i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu odnośnie każdej z nich.
Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.
3. T. sp. z o.o. powołując się na udzieloną gwarancję zwróciła się do producenta pieca piekarniczego z żądaniem wymiany pieca na nowy, wolny od wad. Spółka T. wskazała, że zakupiony piec posiada usterki całkowicie uniemożliwiające korzystanie z niego. L.S. S.A. przyznała, że przedmiotowy piec ma wady i są to wady nieusuwalne. Odmówiła jednak wymiany pieca, podnosząc, że gwarancja przewiduje jedynie bezpłatną naprawę wadliwego pieca, a nie jego wymianę na nowy.
Oceń stanowisko producenta. Jakie inne uprawnienia służą spółce T.?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 18

1. Jan W. zawarł w 2009 r. ze Spółdzielnią P. umowę najmu lokalu użytkowego. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 10 stycznia 2014 r. Uzgodniono również, że po upływie tego terminu umowa zostanie uznana za zawartą ponownie na okres 5 lat, chyba że najpóźniej na 120 dni przed dniem 10 stycznia 2014 r. jedna ze stron złoży oświadczenie, że nie zgadza się na dojście do skutku nowej umowy. W dniu 3 września 2013 r. pracownicy spółdzielni usiłowali wręczyć Janowi W. pismo, zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu. Jednak w tym dniu w siedzibie przedsiębiorstwa (pod adresem ujawnionym w ewidencji działalności gospodarczej) Jan W. był nieobecny, a obecne tam osoby odmówiły pokwitowania odbioru pisma wypowiadającego umowę. W szczególności Barbara W., która przedstawiła się jako „sekretarka”, oświadczyła, że nie odbierze korespondencji, ponieważ Jan W. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i tylko on może odbierać korespondencję. Poinformowała także, że Jan W. przebywa na urlopie i nie ma z nim kontaktu telefonicznego. Następnie w dniu 7 września 2013 r. pracownicy strony powodowej wobec odmowy przyjęcia pisma przez osoby obecne w lokalu przedsiębiorstwa, pozostawili ją na biurku Barbary W. Przesyłka pocztowa, zawierająca wypowiedzenie umowy została awizowana po raz pierwszy w dniu 4 września 2013 r., a następnie powtórnie w dniu 10 września 2013 r. Jan W. odebrał tę przesyłkę w dniu 15 września 2013 r.

Oceń, czy doszło do przedłużenia umowy na kolejne 5 lat.

2. Przedsiębiorstwo „B.” sp. z o.o. wniosło o zasądzenie solidarnie od S.M. sp. z o.o. oraz „Z.” S.A. kwoty 168.399 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powodowa spółka podniosła, że wykonywała, jako podwykonawca, na rzecz spółki „Z.”, będącej generalnym wykonawcą, prace budowlane. Natomiast, spółka S.M. była inwestorem. Strona powodowa wskazała, iż nie otrzymała, ani do generalnego wykonawcy, ani od inwestora należnego jej wynagrodzenia ryczałtowego za wykonane prace. Spółka S.M. została powiadomiona o tym, że część prac generalny wykonawca „Z.” powierzył podwykonawcy, tj. powodowi. Sąd w dniu 31 października 2012 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości. Nakaz ten uprawomocnił się co do spółki „Z.”. Natomiast, S.M. wniosła od tego nakazu sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa. Wskazała, że uiściła całość należnego wynagrodzenia wykonawcy, tj. spółce „Z.”. Nadto, zarzuciła, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, skoro powód dysponuje już tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce „Z.”

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. H. sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od Jana L. kwoty 143.000 zł na podstawie weksla. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że wręczył spółce H. weksel, w którym nie była wskazana kwota zobowiązania. Do pozwu został dołączony weksel niewypełniony. Na rozprawie przed sądem pełnomocnik procesowy powodowej spółki, będący adwokatem, wniósł o to, aby Sąd zezwolił mu na wypełnienie weksla.

Oceń dopuszczalność uzupełnienia weksla na tym etapie postępowania.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 19

1. „T.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od E. sp.j. kwoty 200.000 zł tytułem naprawienia szkody powstałej w związku z katastrofą budowlaną hali produkcyjnej. Na podstawie umowy z dnia 27 września 2012 r. pozwany zobowiązał się wykonać drewnianą konstrukcję dachu hali produkcyjnej, będącej własnością powoda. Prace zostały zakończone przez pozwaną spółkę w dniu 26 stycznia 2013 r., natomiast w dniu 29 stycznia 2013 r. miała miejsce katastrofa budowlana, polegająca na zawaleniu się części remontowanego stropodachu. W wyniku tego zdarzenia zniszczeniu uległy, oprócz elementów konstrukcji dachu także maszyny znajdujące się w hali. W konsekwencji, powód poniósł szkodę w kwocie przekraczającej 600.000 zł.

E. sp.j. wniosła o oddalenie powództwa. Strona pozwana zarzuciła, że decyzję o zakresie i sposobie przeprowadzenia wykonanych prac podjęła strona powodowa, zlecając remont dachu. Według pozwanego, taki sposób remontu był zgodny z zasadami sztuki budowlanej i adekwatny do stanu technicznego budynku. Zdaniem strony pozwanej, powód zlecając naprawę dachu bez uzyskania pozwolenia na budowę dopuścił się samowoli budowlanej, a bezpośrednimi przyczynami zawalenia się dachu były: zły stan techniczny budynku, za który odpowiedzialność ponosi powód oraz nagłe opady śniegu, połączone z wiatrem. W ocenie pozwanego, powodowa spółka nie usunęła z dachu – mimo istnienia takiego obowiązku – nadmiaru zalegającego na nim lodu i śniegu.

Oceń stanowiska stron. Dokonaj analizy podstaw prawnych odpowiedzialności pozwanego.

2. Andrzej R. wniósł o rozwiązanie spółki jawnej oraz o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki. Powód podniósł, że pozwany (drugi wspólnik) podejmuje działania sprzeczne z interesami spółki, łamiąc nakazy określone w art. 56 k.s.h., a także usiłował „wyprowadzić” ze spółki cały jej majątek. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności konkurencyjnej, działanie na szkodę spółki przez namawianie kontrahentów do anulowania zamówień i kierowania ich do innego podmiotu, uzasadnia rozwiązanie spółki. W odpowiedzi na pozew Wojciech W. uznał powództwo o rozwiązanie spółki i wniósł o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki. Pozwany zarzucił, że zachowanie powoda uniemożliwia dalsze funkcjonowanie spółki. Zdaniem pozwanego, konfliktowy charakter powoda, bezprawne pobieranie kwot z rachunku spółki i nierozliczenie się z maszyn i urządzeń odebranych od kontrahentów uzasadnia stanowisko zajęte w odpowiedzi na pozew.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Jan B. dostarczył na budowę prowadzoną przez głównego wykonawcę M. sp. z o.o. 18 ton cementu. Zamówienie na cement złożył kierownik budowy – pracownik spółki M. Po 2 tygodniach od dostawy Jan. B. wezwał spółkę M. do zapłaty. Spółka M. odpowiedziała, że nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży, ponieważ oświadczenie woli nie zostało w imieniu spółki złożone przez osobę uprawnioną. Kierownik budowy nie był bowiem ani członkiem zarządu, ani pełnomocnikiem spółki.

Oceń stanowisko spółki M.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 20

1. „F.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od „C.” sp. z o.o. kwoty 200.000 zł w związku ze skutecznym odstąpieniem od umowy z dnia 13 lutego 2011 r. Powód wskazał, że jako kupujący zawarł z pozwanym umowę sprzedaży paczek żywnościowych. Umowa miała być wykonana do dnia 13 kwietnia 2011 r. Przy zawarciu umowy, powód uiszczył kwotę 200.000 zł. Wobec niewykonania umowy, mimo wielokrotnych wezwań, strona powodowa w dniu 14 sierpnia 2011 r. odstąpiła od umowy.

„C.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, że nie posiada w niniejszej sprawie legitymacji, ponieważ nie zawierała umowy z powodem. Tomasz W. nie był bowiem umocowany do działania w imieniu pozwanej spółki. W konsekwencji, umowa zawarta przez Tomasza W. – przy założeniu, że działał on w imieniu strony pozwanej – jest nieważna.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 r., Sąd Okręgowy skazał Tomasza W. za to, że „w dniu 13 lutego 2011 r. jako dyrektor hipermarketu C. sp. z o.o., działając w imieniu tej spółki pobrał od przedstawicieli „F.” sp. z o.o. gotówkę w kwocie 200.000 zł na realizację zamówienia sprzedaży przez spółkę „C.” produktów do paczek żywnościowych, której to następnie kwoty nie wpłacił do kasy hipermarketu, tylko zatrzymał na własne potrzeby, nie realizując złożonego przez spółkę „F.” zamówienia”. Sąd uznał, że czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Oceń zasadność powództwa.

2. Zbigniew J. zawarł w dniu 11 czerwca 2013 r. z L.K. sp. z o.o. umowę, w której zobowiązał się wykonać remont dachu w budynku, będącym własnością spółki. Strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe na kwotę 216.000 zł. Po dokonaniu odbioru wykonanych prac w dniu 26 sierpnia 2013 r. spółka L.K. zapłaciła całe wynagrodzenie. W październiku 2013 r. po obfitych opadach deszczu okazało się, że dach w wielu miejscach przecieka. W dniu 16 października 2013 r. spółka L.K. odstąpiła od umowy i zażądała od Zbigniewa J. zwrotu zapłaconego wynagrodzenia. W odpowiedzi na wezwanie Zbigniew J. odmówił zwrotu wynagrodzenia i zaproponował naprawę wykonanego dachu.

Oceń skuteczność odstąpienia od umowy.

3. Bank Spółdzielczy T. udzielił Janowi U. pożyczki w kwocie 190.000 zł. Zabezpieczeniem pożyczki był weksel in blanco. Zgodnie z porozumieniem wekslowym bank był uprawniony do wypełnienia weksla na kwotę niespłaconej pożyczki. Bank wniósł przeciwko Janowi U. pozew o zapłatę kwoty 167.000 zł, dołączając do pozwu weksel wypełniony na ww. kwotę. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że weksel jest nieważny, ponieważ podpis złożony na wekslu jest nieczytelny, a z treści weksla nie wynika, kto go podpisał. W odpowiedzi bank wskazał, że ważność weksla na tym etapie postępowania nie ma znaczenia, ponieważ spór dotyczy stosunku podstawowego. Istotne jest zatem tylko to, że pozwany nie spłacił udzielonej pożyczki.

Oceń stanowiska stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 21

1. Elektrownia O. S.A. wniosła o zasądzenie od I.C. sp. z o.o. kwoty 241.671 zł tytułem kary umownej. Powodowa spółka podniosła, że strona pozwana na podstawie umowy z dnia 31 sierpnia 2012 r. zobowiązała się w okresie od dnia 1 września 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. dostarczać powodowi pellet energetyczny słonecznikowy. Ponieważ pozwana spółka nie wywiązała się z przyjętego zobowiązania została przez powoda obciążona karą umowną.

I.C. sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana spółka zarzuciła, że nie ponosi winy za niewykonanie zobowiązania, ponieważ przyczyną niewywiązania się z umowy były: niedostarczenie pozwanemu przez ukraińskiego kontrahenta umówionej ilości pelletu, z uwagi na braki w zakresie tego towaru na rynku ukraińskim oraz odmowa przewozu pelletu w miesiącach listopad – grudzień 2012 r. przez rosyjskie koleje OAO „Rosyjskie Koleje Żelazne”. Według strony pozwanej, braki pelletu na rynku ukraińskim oraz działania rosyjskich kolei powinny być uznane za siłę wyższą, a zgodnie z umową pozwany miał nie ponosić odpowiedzialności za niewykonanie umowy, jeżeli jej wykonanie zostałoby uniemożliwione przez siłę wyższą. Nadto, pozwana spółka wniosła o obniżenie kary umownej, jako rażąco wygórowanej, wskazując także w tym kontekście na brak szkody po stronie powoda.

Oceń stanowisko pozwanego. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. T.W. sp.j. wniosła o zasądzenie od R.-P. sp. z o.o. kwoty 200.396 zł na podstawie weksla wystawionego przez pozwaną spółkę. Powodowa spółka podniosła, że nabyła w drodze indosu wypełniony weksel własny pozwanej, płatny do dnia 3 lipca 2012 r. Weksel ten – niezupełny w chwili wystawienia – został wypełniony przez Bank Z. S.A., a następnie indosowany na rzecz strony powodowej.

R.-P. sp. z o.o. w zarzutach od nakazu zapłaty wniosła o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa. Pozwana spółka zarzuciła, że powód przy nabyciu weksla dopuścił się rażącego niedbalstwa lub pozostawał w złej wierze, a także działał świadomie na szkodę strony pozwanej, co umożliwia w świetle treści art. 10 i 17 Prawa wekslowego podniesienie zarzutów ze stosunku podstawowego. Według pozwanego, Bank Z. S.A. nie był uprawniony do wypełnienia spornego weksla, ponieważ zabezpieczony nim kredyt został spłacony. Co więcej, strona pozwana zarzuciła, że powód nie legitymuje się nieprzerwanym ciągiem indosów, ponieważ pierwszy indos został dokonany na rzecz Oddziału Banku Z., który nie posiada zdolności do czynności prawnych.

Oceń zasadność zarzutów pozwanego.

3. Marek W. wniósł o zasądzenie od Roberta K. kwoty 15.254 zł za zakupione okna. Robert K. wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że już zapłacił za okna zakupione od współników spółki cywilnej „O.” – Jarosława W. i Marka W. W odpowiedzi Marek W. wskazał, iż zapłata za zakupione okna do rąk Jarosława W. nastąpiła już po rozwiązaniu umowy spółki cywilnej między powodem a Jarosławem W. W takim wypadku Robert K. powinien spełnić świadczenie w częściach ułamkowych na rzecz każdego z byłych współników.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 22

1. „L.T.” S.A. wniosła o zasądzenie od „K.” sp. z o.o. kwoty 291.000 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powód wskazał, że strony w dniu 23 września 2012 r. zawarły umowę o wykonanie robót budowlanych – w systemie generalnego wykonawstwa. Przedmiotem umowy było wykonanie dla pozwanej spółki hali magazynowej. Strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe, które zostało w całości zapłacone przez spółkę „K.”. W dniu 18 marca 2014 r. strony podpisały protokół odbioru końcowego. W protokole odbioru pozwany oświadczył, że budynek zostały wykonane bez usterek „w całości zgodnie z umową”. Powód wskazał w pozwie, że zostały wykonane także prace dodatkowe nieobjęte pierwotną umową o wartości 291.000 zł. Jako podstawę roszczenia podano w pozwie art. 405 k.c. „K.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa, przyznając, że wskazane w pozwie roboty dodatkowe zostały wykonane. Zarzucił, że zgodnie z umową wynagrodzenie za roboty dodatkowe jest należne powodowi tylko w wypadku sporządzenia aneksu do umowy obejmującego te prace. Takie aneksy nie zostały sporządzone. Umowa przewidywała przy tym dla aneksów formę pisemną pod rygorem nieważności.
Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie.

2. W dniu 4 listopada 2012 r. zgromadzenie wspólników spółki z o.o. „N.” podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki do kwoty 200.000 zł przez utworzenie 300 nowych udziałów o wartości nominalnej 500 zł każdy oraz o związanej z tym zmianie umowy spółki. W tym samym dniu spółka „M.” S.A. złożyła oświadczenie o przystąpieniu do spółki „N.”, objęciu 300 nowych udziałów o łącznej wartości 150.000 zł i pokryciu ich wkładem pieniężnym. Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2013 r. sąd rejestrowy odmówił wpisu do rejestru ww. zmian umowy spółki. W dniu 15 marca 2013 r. odbyło się zgromadzenie wspólników spółki „N.”. W protokole odnotowano, że cały kapitał zakładowy spółki jest reprezentowany. W trakcie zgromadzenia podjęto uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki, uchwałę o zmianie umowy spółki oraz uchwalono jednolity tekst umowy spółki. „M.” S.A. wniosła o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwał wspólników z dnia 15 marca 2013 r., wskazując, że uchwały te są nieważne z uwagi na odbycie zgromadzenia, mimo niezawiadomienia strony powodowej o terminie zgromadzenia. Spółka „N.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie jest wspólnikiem i nie ma legitymacji do zaskarżenia uchwał.
Oceń stanowisko pozwanego.

3. Wacław G. wniósł o zasądzenie kwoty 37.600 zł tytułem umówionego wynagrodzenia za naprawę samochodu ciężarowego Volvo wykonaną na zlecenie Stefana C. Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił, że naprawa została wykonana częściowo nienależycie. Ponieważ Stefan C. nie wzywał Wacława G. do usunięcia wad, nie odstąpił od umowy, a wady są usuwalne, pozwanemu przysługuje uprawnienie do żądania obniżenia wynagrodzenia. Z uwagi jednak na to, że powód nie udowodnił, jaka jest wartość wykonanych niewadliwie prac – sąd oddalił powództwo.
Oceń rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 23

1. Leszek C. wniósł o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały powziętej w dniu 20 lipca 2013 r. przez walne zgromadzenie wspólników spółki akcyjnej pod firmą A.T., w części dotyczącej ustalenia dnia dywidendy na dzień 21 września 2013 r. Powód zarzucił, że przy podejmowaniu ww. uchwały doszło do naruszenia art. 402 § 2 k.s.h., ponieważ w ogłoszeniu o walnym zgromadzeniu nie zostało wskazane, iż porządek obrad będzie obejmował powzięcie uchwały o przesunięciu dnia dywidendy. Odnośnie podstaw do uchylenia spornej uchwały powód podniósł, że uchwała ta zmierza do pokrzywdzenia mniejszościowych akcjonariuszy oraz jest sprzeczna z dobrymi obyczajami.

A.T. S.A. wniosła o oddalenie powództwa. Zdaniem pozwanej porządek obrad przedstawiony w ogłoszeniu były wystarczająco szczegółowy. Żaden przepis k.s.h. nie nakłada obowiązku wskazania w porządku obrad uchwały o ustaleniu dnia dywidendy, wystarczające jest wskazanie, że przewidziane jest podjęcie uchwały o podziale zysku. Uchwała o ustaleniu dnia dywidendy dotyczy bowiem przeznaczenia zysku za dany rok obrotowy. Co więcej, nawet, gdyby przyjąć, iż miały miejsce uchybienia proceduralne w zwołaniu walnego zgromadzenia, to uchybienia te nie miały wpływu na treść zaskarżonej uchwały.

Oceń stanowiska stron.

2. Jacek T. zlecił Cezaremu P. wykonanie robót budowlanych w budynku mieszkalnym, polegających na wykonaniu wylewek o powierzchni 230 m². Za wykonanie tych prac Cezary P. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 17.800 zł. Po 3 tygodniach ujawniły się wady w wykonanych wylewkach. Cezary P. nie zareagował na wezwanie do wykonania naprawy. Jacek T. odstąpił od umowy i wytoczył przeciwko Cezaremu P. powództwo o zapłatę kwoty 17.800 zł.

Sąd Rejonowy w oparciu o opinię biegłego ustalił, że prace zostały wykonane wadliwie, a koszt ich naprawy wynosi 6.800 zł. Sąd przyjął, że pozwany ponosi wobec tego odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 471 k.c. Podstawą tej odpowiedzialności jest nienależyte wykonanie zobowiązania, polegające na wadliwym wykonaniu umówionych prac budowlanych. W konsekwencji, Sąd uznał, iż „udowodniony przez powoda uszczerbek majątkowy obejmuje uiszczone przez niego pozwanemu wynagrodzenie za usługi, które powód zmuszony będzie zlecić ponownie innemu wykonawcy”. Z tego względu zasądził na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwotę 17.800 zł.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Należący od majątku wspólnego wspólników spółki cywilnej Jana K. i Stefana P. autobus został uszkodzony w wyniku wypadku samochodowego. Sprawca wypadku był ubezpieczony w Towarzystwie Ubezpieczeń „T.” S.A. Pozew o zapłatę odszkodowania został wniesiony przez Jana K. Pozwany ubezpieczyciel podniósł jedynie zarzut braku legitymacji czynnej, wskazując, że roszczenia odszkodowawczego mogą dochodzić jedynie obaj wspólnicy spółki łącznie.

Oceń stanowisko pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 24

1. Leszek M. wniósł o zasądzenie od „R.K.” S.A. kwoty 200.000 zł. Powód podniósł, że w dniu 13 maja 2012 r. zawarł umowę, w której pozwana spółka zleciła mu odzyskanie od dłużnika spółki Jacka R. wierzytelności w kwocie 800.000 zł. Pozwany zawarł z dłużnikiem ugodę, na podstawie której odzyskał całą wierzytelność. Spółka „R.K.” wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że określone w umowie wynagrodzenie miało charakter prowizyjny i miało być wypłacone od każdej odzyskanej przez powoda kwoty. Powód nie podjął żadnych czynności windykacyjnych, a zawarta ugoda była wyłącznie wynikiem działań strony pozwanej. Sąd ustalił, że w umowie powód zobowiązał się do „wykonania usługi polegającej na przeprowadzeniu czynności zmierzających do odzyskania należności od dłużnika w kwocie 800.000 zł”. Strony uzgodniły należne powodowi wynagrodzenie w wysokości 25 % „zleconej kwoty” oraz postanowiły, że wynagrodzenie płatne będzie od każdej odzyskanej kwoty zadłużenia, spłaconego od chwili podpisania umowy „bezpośrednio do zleceniodawcy lub za pośrednictwem zleceniobiorcy”. W dniu 27 lipca 2012 r. pozwany zawarł z dłużnikiem – porozumienie dotyczące wierzytelności, w którym Jacek R. zobowiązał się zapłacić pozwanej spółce tytułem „całkowitego zaspokojenia wszelkich roszczeń” kwotę 380.000 zł. W tym samym, dniu pozwany pokwitował odbiór ww. kwoty. Powód nie pośredniczył w zawarciu tego porozumienia.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Wskaż, na jakie okoliczności strony powinny zgłaszać wnioski dowodowe.

2. Krzysztof G. pozwem z dnia 14 marca 2013 r. wniósł o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością K.L., wskazując na uporczywe naruszanie przez wspólników większościowych interesów spółki. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód na skutek wyroków z dnia 18 marca 2013 r. i z dnia 29 maja 2013 r. zobowiązujących Krzysztofa G. do przeniesienia na rzecz pozostałych wspólników własności wszystkich posiadanych w spółce udziałów przestał być wspólnikiem pozwanej spółki, a co za tym idzie utracił legitymację do wytoczenia powództwa o rozwiązanie spółki. Wyroki te zapadły na skutek roszczeń wspólników znajdujących oparcie w umowie przedwstępnej zbycia udziałów z dnia 15 kwietnia 2011 r. Powód zarzucił jednak, że nie otrzymał jeszcze całej należnej kwoty za przeniesienie udziałów, określonej w umowie przedwstępnej. Zatem nie doszło do skutecznego przeniesienia udziałów.

Oceń stanowiska stron.

3. Spółka P. S.A. jest producentem płynu do czyszczenia toalet „D.” W telewizji emitowane są reklamy płynu do czyszczenia toalet H., wskazujące, iż posiada on unikalne właściwości pozwalające na skuteczne usuwanie kamienia i uniemożliwianie rozmnażania się bakterii w stopniu większym, niż inne „znane płyny”. Treść reklamy sugeruje, że inne płyny nie są skuteczne w usuwaniu bakterii. Według spółki P., reklamy te zawierają nieprawdziwe informacje, ponieważ płyn H. nie dysponuje żadnymi szczególnymi właściwościami pozwalającymi na usuwanie kamienia.

Jakie roszczenia przysługują spółce P.?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 25

1. Ryszard S. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał z dnia 6 grudnia 2013 r. wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „E.”. Powód zarzucił, że zgromadzenie nie zostało zwołane w trybie art. 238 k.s.h., a na zgromadzeniu nie był reprezentowany cały kapitał zakładowy. Spółka „E.” wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że powód został zawieszony przez sąd w wykonywaniu prawa głosu. Sąd ustalił, że powód jest wspólnikiem spółki „E.” i przysługuje mu 3.842 udziałów, stanowiących 10 % kapitału zakładowego spółki. Drugim wspólnikiem jest Agata O., której przysługuje 34.578 udziałów, stanowiących 90 % kapitału zakładowego spółki. Postanowieniem z dnia 6 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w ramach zabezpieczenia powództwa o wyłączenie wspólnika zawiesił powoda „w wykonywaniu jego praw udziałowych w zakresie głosowania na zgromadzeniu wspólników” pozwanej spółki. W dniu 6 grudnia 2013 r. bez formalnego zwołania odbyło się zgromadzenie wspólników. Powód nie był obecny na zgromadzeniu. Na zgromadzeniu tym była obecna jedynie Agata O. W trakcie zgromadzenia zostały powzięte jednogłośnie dwie uchwały: nr 1 o odwołaniu Ryszarda S. z zarządu pozwanej spółki i nr 2 o powołaniu do zarządu spółki Agaty O.

Oceń zasadność powództwa.

2. Jacek L. w latach 2012 – 2013 dostarczał „S.” sp. z o.o. produkowane przez siebie leżaki w celu ich dalszej odsprzedaży konsumentom. W relacjach między stronami obowiązywały ustalone przez spółkę „S.” dla wszystkich dostawców warunki handlowe, zgodnie z którymi Jacek L. zobowiązał się uiszczać na rzecz spółki „S.”: „bonus roczny od obrotu bezwarunkowy” w wysokości 2,5 % kwartalnego obrotu netto, „bonus roczny od obrotu warunkowy” w wysokości od 0,5 % do 2,5 % rocznego obrotu netto w zależności od wartości tego obrotu, wynagrodzenie za „usługi marketingowe” w wysokości 9,5 % kwartalnego obrotu netto oraz wynagrodzenie za usługi reklamowe w ramach nadzwyczajnych akcji promocyjnych w związku z otwarciem nowych sklepów i przekształceniami sklepów w kwocie 3.500 zł za każdy sklep. Spółka „S.” posiada sieć 40 wielkopowierzchniowych sklepów. Spółka „S.” potrącała ww. opłaty z kwot należnych Jackowi L. za dostarczone leżaki.

Czy Jackowi L. służy jakiekolwiek roszczenie przeciwko spółce „S.”?

3. „L.K.” S.A. zleciła konsorcjum czterech spółek: A., B., C. i D. wykonanie prac projektowych. W umowie postanowiono, że zapłata wynagrodzenia nastąpi na rachunek bankowy lidera konsorcjum – spółki A. Ustalono również, że wszelkie zmiany umowy wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności. Po odebraniu dokumentacji spółka A. wezwała spółkę „L.K.” do zapłaty. Spółka „L.K.” odmówiła, podnosząc, że o zapłatę wynagrodzenia zwróciły się do niej także spółki B. i C. Dodatkowo została ogłoszona upadłość spółki D., a syndyk masy upadłości spółki D. wypowiedział umowę konsorcjum. Spółka „L.K.” poinformowała, że nie wie w związku z tym, kto jest wierzycielem i złoży przedmiot świadczenia (należne wynagrodzenie) do depozytu sądowego.

Oceń stanowisko spółki „L.K.”.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 26

1. H.W. sp. z o.o. dostarczyła i zmontowała, zamówioną przez „K.” S.A. linię produkcyjną do pakowania soków. Odbiór linii nastąpił w dniu 12 stycznia 2012 r. Wynagrodzenie z tego tytułu spółka H.W. otrzymała 14 stycznia 2012 r. W dniu 18 lutego 2012 r. na prośbę spółki „K.” pracownicy spółki H.W. dokonali pierwszego uruchomienia linii produkcyjnej i przetestowali jej funkcjonalność. W dniu 6 marca 2014 r. spółka H.W. wystąpiła z pozwem o zapłatę kwoty 18.600 zł za usługę wykonaną w dniu 18 lutego 2012 r., polegającą na „uruchomieniu i skalibrowaniu linii produkcyjnej”. W odpowiedzi na pozew, spółka „K.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że zawarta w dniu 18 lutego 2012 r. umowa zlecenia miała charakter nieodpłatny. Podniosła także zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo. Sąd przyjął, że strony łączyła umowa o dzieło, a termin przedawnienia rozpoczął bieg zgodnie z art. 646 k.c. w dniu 12 stycznia 2012 r. Jednak w wypadku niewykonania zobowiązania, podstawą roszczenia o zapłatę należnego wynagrodzenia jest przepis art. 471 k.c., zatem roszczenie odszkodowawcze powoda nie uległo przedawnieniu.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. Sąd Rejonowy zasądził od Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „G.” sp. z o.o. na rzecz Zbigniewa P. kwotę 25.280 zł. Sąd Rejonowy ustalił, że strony w dniu 1 maja 2012 r. zawarły umowę o wykonywanie przez powoda (lekarza) na rzecz strony pozwanej świadczeń medycznych. Wynagrodzenie strony powodowej zostało ustalone na kwotę 12.000 zł miesięcznie. Przy zawieraniu umowy pozwana spółka była reprezentowana przez powoda, który był prezesem zarządu tej spółki.

W ocenie Sądu, łącząca strony umowa była nieważna, w związku z naruszeniem art. 210 k.s.h. Natomiast, roszczenie powoda znajduje oparcie w treści przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, skoro nie było sporne, że umowa została przez powoda wykonana. Wysokość należnego powodowi wynagrodzenia Sąd ustalił w oparciu o art. 322 k.p.c., odnosząc je do wynagrodzeń innych lekarzy wykonujących usługi na rzecz pozwanej spółki, którzy posiadali zbliżony zakres obowiązków. Z tych względów, Sąd przyjął, że stronie powodowej należy się wynagrodzenie w wysokości 10.000 zł miesięcznie, powiększone o kwotę 5.280 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie dyżurów.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Jacek K., Stanisław Z. i Marek H. zawarli w formie pisemnej umowę spółki jawnej, której przedmiotem działalności ma być prowadzenie działalności przewozowej. Jacek K. wniósł wkład pieniężny w kwocie 10.000 zł, Stanisław Z. wkład w postaci 3 samochodów ciężarowych o łącznej wartości 600.000 zł, a Marek H. zobowiązał się przenieść na spółkę własność nieruchomości, przeznaczonej na parking o wartości 300.000 zł. Udział w zyskach spółki ma być równy dla wszystkich wspólników. Prowadzenie spraw spółki powierzono wyłącznie Jackowi K., za co przewidziano w umowie wynagrodzenie miesięczne płatne przez spółkę w kwocie 7.800 zł.

Oceń ważność tej umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 27

1. N.G. sp. z o.o. wniosła przeciwko Grażynie K. pozew o zapłatę kwoty 267.000 zł. W pozwie sporządzonym przez adwokata, jako podstawa odpowiedzialności Grażyny K. został wskazany art. 21 ust. 3 Prawa upadłościowego i naprawczego. Powodowa spółka podała, że w 2010 r. uzyskała tytuł wykonawczy w postaci wyroku sądu na kwotę 267.000 zł przeciwko O.P. sp. z o.o. W spółce tej Grażyna K. była jedynym członkiem zarządu. Egzekucja wszczęta na podstawie tego tytułu przeciwko spółce została w 2011 r. umorzona ze względu na bezskuteczność. W styczniu 2012 r. wierzyciel Leszek B. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki O.P. Wniosek ten został oddalony na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. Grażyna K. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że N.G. nie wykazała żadnej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. winy, szkody, ani związku przyczynowego. Grażyna K. nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych. Sąd uwzględnił powództwo, jako podstawę rozstrzygnięcia przyjmując art. 299 k.s.h., podnosząc, że ciężar dowodu spoczywa w takiej sprawie na pozwanym. W apelacji Grażyna K. zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy. Zarzuciła, że proces dotyczył jej odpowiedzialności odszkodowawczej, a nie odpowiedzialności za długi spółki. Gdyby wiedziała, że powód dochodzi roszczenia, o jakim mowa w art. 299 k.s.h. złożyłaby stosowne wnioski dowodowe. W apelacji zgłosiła wnioski, mające wykazać, że nawet, gdyby wniosek o ogłoszenie upadłości spółki O.P. został zgłoszony w terminie, wierzytelność spółki N.G. nie zostałaby zaspokojona nawet w części.

Oceń zasadność apelacji.

2. Stefan J. zawarł ze „J.S.” S.A. umowę sprzedaży, na mocy której miał nabyć od spółki maszynę do wyrobu ciast. Zapłata ceny została zabezpieczona gwarancją bankową. W dokumencie tym wskazano, że gwarancja ma charakter „bezwarunkowy” i płatna jest na „pierwsze żądanie”. W umowie sprzedaży zastrzeżono, że niedostarczenie linii produkcyjnej w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy skutkuje automatycznym rozwiązaniem umowy. Spółka „J.S.” dostarczyła maszynę po 11 dniach od podpisania umowy. Stefan J. odmówił jej przyjęcia i zapłaty, powołując się na opóźnienie i będące jego następstwem – rozwiązanie umowy. Bank odmówił realizacji gwarancji bankowej, wskazując, że umowa między Stefan J. i spółką „J.S.” została rozwiązana.

Oceń stanowisko banku.

3. Judyta P. będąca prokurentem T.R. z o.o. podpisała weksel wystawiony przez tę spółkę na rzecz Jacka L. (remitenta). Ponieważ termin płatności weksla upłynął, Jacek L. wniósł na podstawie weksla pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko spółce T.R. W zarzutach od wydanego nakazu zapłaty pozwana spółka podniosła, że na ma legitymacji biernej, ponieważ Judyta P., podpisując weksel swoim nazwiskiem nie wskazał, że działa jako prokurent spółki lub w imieniu spółki. Ponadto Judyta P. nie posiadała szczególnego pełnomocnictwem do zaciągania zobowiązań wekslowych w imieniu spółki, zaś zaciąganie takich zobowiązań nie wchodzi z mocy prawa w zakres prokury.

Oceń zasadność podniesionych przez pozwaną spółkę zarzutów.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 28

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Warszawie przeciwko Janowi Z. o zapłatę kwoty 19.827 zł. Sąd ustalił, że pozwany był członkiem zarządu „I.K.” sp. z o.o. Spółka ta nie wypłaciła wynagrodzenia 4 pracownikom. Wynagrodzenie to zostało wypłacone przez powodowy fundusz, który następnie uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko spółce. Egzekucja prowadzona na podstawie tego tytułu została w dniu 18 lipca 2010 r. umorzona wobec jej bezskuteczności. Sąd wskazał, że podstawą odpowiedzialności pozwanego jest art. 299 § 1 k.s.h. W ocenie Sądu, termin przedawnienia rozpoczął bieg w chwili, w której powód dowiedział się o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Wiedzę taką powód posiadał od dnia 24 maja 2010 r., czyli od doręczenia pisma komornika, stanowiącego zgodnie z art. 827 § 1 k.p.c. wysłuchanie wierzyciela przed umorzeniem postępowania. W konsekwencji, wobec wniesienia pozwu w dniu 12 lipca 2013 r. oraz podniesienia przez pozwanego zarzutu przedawnienia, powództwo należało oddalić.

W apelacji powód wywodzi, że termin rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia roszczenia z art. 299 k.s.h. może rozpocząć bieg dopiero po doręczeniu wierzycielowi postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Oceń zasadność apelacji.

2. Syndyk masy upadłości „E.O.” sp. z o.o. w dniu 12 maja 2014 r. wystąpił do sądu z pozwem o zapłatę kwoty 175.000 zł tytułem zwrotu kaucji gwarancyjnej zatrzymanej przez „G.” S.A. w związku z wykonanymi robotami budowlanymi. Spółka „E.O.” wykonywała roboty budowlane na rzecz spółki „G.”. Na poczet zabezpieczenia naprawy ewentualnych wad wykonanych robót z każdej faktury wystawionej przez spółkę „E.O.” spółka „G.” zatrzymywała 2,5 % należnego wykonawcy wynagrodzenia. Kaucja miała zostać zwrócona po upływie gwarancji tj. 10 stycznia 2015 r. Według syndyka, z chwilą ogłoszenia upadłości spółki „E.O.” jej zobowiązania gwarancyjne przekształciły się w zobowiązania pieniężne i powinny być niezwłocznie zwrócone do masy upadłości.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Postanowieniem z dnia 27 września 2011 r. sąd rejestrowy wykreślił, po zakończeniu postępowania likwidacyjnego, „D.” z o.o. z rejestru przedsiębiorców. Byli wspólnicy spółki Jacek P. i Stefan K. w lipcu 2013 r. wystąpili do sądu rejestrowego o ponowne ustanowienie likwidatora dla tej spółki. Wspólnicy wskazali, że spółka nadal widnieje w księgach wieczystych jako właściciel dwóch nieruchomości. Podnieśli, że wobec tego przeprowadzone postępowanie likwidacyjne nie objęło całości majątku spółki i tym samym jego zakończenie było przedwczesne.

Sąd rejestrowy wniosek wspólników oddalił. W uzasadnieniu wskazał, że niedopuszczalne jest ustanowienie likwidatora dla nieistniejącej osoby prawnej. Wnioskodawcy złożyli zażalenie na to postanowienie, podnosząc, że niezrozumiała jest sytuacja, w której właścicielem nieruchomości jest nieistniejąca spółka.

Oceń zasadność zażalenia.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 29

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Henryka L. przeciwko „S.” sp. z o.o. o zapłatę kwoty 31.500 zł tytułem wynagrodzenia. Sąd ustalił, że system alarmowy zainstalowany przez powoda w sklepie pozwanego nie działał, tj. nie uruchamiał się w wypadku naruszenia zabezpieczeń, a zatem był dotknięty wadą istotną. Pozwany wzywał powoda do naprawienia sytemu (usunięcia wad). Powód nie zareagował na wezwania do dokonania naprawy. Nie odbierał telefonu. W konsekwencji, pozwany odmówił zapłaty całego wynagrodzenia za instalację systemu. Sąd uznał, że w ten sposób pozwany odstąpił od umowy. Skoro doszło do odstąpienia od umowy, to powodowi nie służy roszczenie o zapłatę wynagrodzenia.

W apelacji powód, podniósł, że zgłoszenie wad przez pozwanego pocztą elektroniczną było nieskuteczne. Zgodnie bowiem z umową „naprawy gwarancyjne miały być wykonywane w terminie nie dłuższym niż 24 godziny od dnia pisemnego powiadomienia przyjmującego zamówienie”. Nadto, odmowa zapłaty wynagrodzenia nie może być uznana za równoznaczną z odstąpieniem od umowy. Co więcej, w wypadku oddalenia powództwa, sąd powinien także nakazać pozwanej spółce zwrot zamontowanych przez powoda urządzeń.

Oceń zasadność apelacji.

2. „U.” sp. z o.o. sprzedała Janowi P. towar z odroczonym terminem płatności. Zgodnie z umową sprzedaży, zapłata za towar miała nastąpić do dnia 1 sierpnia 2009 r. Ponieważ Jan P. nie zapłacił za dostarczony towar, spółka „U.” wniosła w dniu 3 września 2011 r. pozew żądając, zarówno zapłaty kwoty 18.700 zł tytułem ceny sprzedaży, jak i odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie za okres od dnia 2 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty. Jan P. podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd oddalił powództwo co do kwoty 18.700 zł oraz zasądził na rzecz spółki „U.” dochodzone odsetki z tytułu opóźnienia. W uzasadnieniu wyroku sąd, powołując się na art. 554 k.c. uwzględnił zarzut przedawnienia co do świadczenia głównego. Wyjaśnił przy tym, że roszczenie o odsetki, jako świadczenie okresowe przedawnia się w terminie określonym w art. 118 k.c. Tym samym, w tym zakresie zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego uznać należało za niezasadny.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Marek L. i Roman G. zostali pozwani solidarnie, jako komandytariusze z tytułu odpowiedzialności za zobowiązania spółki komandytowej „T.J.”. Powód – wierzyciel spółki komandytowej – żąda zapłaty kwoty 120.000 zł wskazując, że egzekucja z majątku spółki okazała się nieskuteczna. Jak ustalił sąd, wysokość sumy komandytowej w umowie spółki ustalona została na kwotę 50.000 zł. Marek L. wniósł wkład w kwocie 40.000 zł, a Roman G. w kwocie 60.000 zł. Obaj komandytariusze wnieśli oznaczone wkłady w całości i nigdy w żadnej części wkłady te nie zostały im zwrócone.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 30

1. Marek D. prowadził przeciwko „B.H.” sp. z o.o. egzekucję na podstawie wyroku, w którym zasądzona została kwota 12.700 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 września 2011 r. do dnia zapłaty. Egzekucja ta została umorzona z uwagi na jej bezskuteczność. Marek D. wezwał Wojciecha S., będącego jedynym członkiem zarządu spółki do zapłaty kwoty „objętej tytułem wykonawczym” w terminie 14 dni. Pismo to zostało doręczone Wojciechowi S. w dniu 12 stycznia 2013 r. W związku z brakiem zapłaty, Marek D. wystąpił przeciwko Wojciechowi S. z pozwem o zapłatę kwoty 12.700 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 września 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 285 zł poniesionych przez powoda kosztów postępowania egzekucyjnego.

Sąd powództwo uwzględnił co do kwoty 12.700 zł, zasądzając jednak odsetki na podstawie art. 455 k.c. od dnia 27 stycznia 2013 r. W pozostałej części dotyczącej odsetek oraz co do kwoty 285 zł sąd powództwo oddalił.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. „M.” S.A. zawarła z Mariuszem A. – prowadzącym agencję nieruchomości – umowę, której przedmiotem było pośrednictwo w zbyciu 3 nieruchomości stanowiących własność spółki. Strony ustaliły, że Mariusz A. za wynagrodzeniem, wynoszącym 3,5 % uzyskanej ceny znajdzie nabywców na te nieruchomości. Zastrzeżono także, że Mariusz A. będzie ponosił odpowiedzialność za należyte wykonanie umowy przez nabywców, w szczególności za zawarcie umowy przyrzeczonej i zapłatę ceny. Z tego tytułu prowizja przewidziana w umowie uległa podwyższeniu z 2,5 % do 3,5 %. Jeden z nabywców wskazanych przez Mariusza A. po zawarciu umowy przedwstępnej ze spółką „M.” odmówił zawarcia umowy przyrzeczonej. Spółka „M.” zażądała z tego tytułu odszkodowania w wysokości uzgodnionej w umowie przedwstępnej ceny sprzedaży, kierując swoje roszczenie przeciwko Mariuszowi A. Pozwany podniósł zarzut, że dodatkowa klauzula del credere została przez strony uzgodniona jedynie ustnie. Powód odnosząc się do tego zarzutu wskazał, że przepisy dotyczące formy pisemnej nie znajdują zastosowania w stosunku do umów zawieranych pomiędzy przedsiębiorcami.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. „K.” S.A. zakupiła od „U.” sp. z o.o. 400 sztuk drzwi wraz z ościeżnicami. Płatność wynikająca z tej umowy zabezpieczona została gwarancją bankową. W dokumencie gwarancyjnym wskazano, że gwarant spełni świadczenie objęte gwarancją „bezwarunkowo” i „na pierwsze żądanie”. Spółka „U.” dostarczyła zamówiony towar, jednak spółka „K.” odmówiła przyjęcia dostarczonych drzwi oraz odmówiła zapłaty, podnosząc, że znaczna część drzwi jest uszkodzona. Spółka „U.” wezwała bank do realizacji gwarancji bankowej. Bank odmówił zapłaty wskazując, że spółka „U.” nienależycie wykonała zobowiązanie objęte gwarancją bankową. W odpowiedzi spółka „U.” wyjaśniła, że drzwi zostały uszkodzone w trakcie transportu, za co pełną odpowiedzialność ponosi przewoźnik.

Oceń stanowisko banku.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 31

1. Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo „H” sp. z o.o. przeciwko „E.M.” S.A. o zapłatę kwoty 217.000 zł. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że pozwana spółka jako inwestor zawarła ze spółką „D.”, jako generalnym wykonawcą, umowę o roboty budowlane, której przedmiotem było wybudowanie supermarketu. W związku z tą budową spółka „D.” zawarła ze spółką „H.” umowę o dostawę materiałów budowlanych – hurtowych ilości betonu. Inwestor na piśmie zaakceptował tę umowę po przedłożeniu mu jej przez generalnego wykonawcę. Spółka „H.” dostarczyła wszystkie wymagane materiały do wykonania tej inwestycji. Nie uzyskała jednak zapłaty od generalnego wykonawcy z uwagi na jego problemy finansowe. Z tych względów, w ocenie Sądu, odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia ponosi inwestor – spółka „E.M.”.

Pozwany w apelacji podniósł dwa zarzuty. Po pierwsze, odpowiedzialność inwestora ogranicza się jedynie do umów o roboty budowlane zawarte przez wykonawcę z podwykonawcami. Tymczasem powód w tej sprawie dostarczał jedynie materiały budowlane. Po drugie, strona powodowa nie wykazała, że generalny wykonawca jest niewypłacalny. Tym samym powództwo skierowane przeciwko inwestorowi jest przedwczesne. W odpowiedzi na apelację pozwany podniósł, że nawet gdyby stanowisko skarżącego było trafne, to jego roszczenie znajdowałoby oparcie w przepisach o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Oceń zasadność apelacji.

2. „S.Z.” S.A. wniosła o zasądzenie od Krystyny P., prowadzącej działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, kwoty 156.640 zł, powołując się na umowę faktoringu zawartą z „L.K.” sp. z o.o. w dniu 28 marca 2012 r. Na podstawie tej umowy powód nabył od spółki „L.K.” między innymi wierzytelności przysługujące spółce od Krystyny P. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że dochodzoną kwotę, wynikającą z faktury nr 42/13 wystawionej przez spółkę „L.K.” na jej rzecz w dniu 4 kwietnia 2013 r. zapłaciła bezpośrednio na rzecz spółki „L.K.” w dniu 15 maja 2013 r. Jako dowód dołączyła potwierdzenie dokonanego przelewu. Powód odnosząc się do tego zarzutu wskazał, że na fakturze nr 42/13 zawarta była adnotacja, zgodnie z którą kwota faktury płatna jest wyłącznie na rachunek powoda, któremu wierzytelność objęta fakturą została zbyta.

Oceń stanowiska stron.

3. Czesław M. i Jakub W. zostali pozwani jako komandytariusze z tytułu odpowiedzialności za zobowiązania spółki komandytowej. Powód – wierzyciel spółki – zażądał zapłaty kwoty 105.000 zł wskazując, że egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Jak ustalił Sąd Okręgowy, wysokość sumy komandytowej w umowie spółki ustalona została w przypadku Czesława M. na kwotę 40.000 zł, a Jakuba W. na kwotę 80.000 zł. Wkład każdego z komandytariuszy spółki oznaczony został na kwotę 50.000 zł. Wszyscy komandytariusze wnieśli oznaczone wkłady w całości i nigdy w żadnej części wkłady te nie zostały im zwrócone.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 32

1. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Jacka N. przeciwko D.T. sp. z o.o. o zapłatę kwoty 63.524 zł. Sąd ustalił, że strony łączył umowa z dnia 2 sierpnia 2011 r., w której powód zobowiązał się wykonać, dostarczyć i zmontować na rzecz strony pozwanej przenośny pawilon handlowy. Pawilon został przekazany stronie pozwanej w dniu 18 listopada 2011 r. W ocenie Sądu, roszczenie powoda uległo przedawnieniu, ponieważ strony łączyła umowa o dzieło, a nie umowa o roboty budowlane. Sąd przyjął, że przedmiotem umowy o roboty budowlane może być wyłącznie obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, którym jest tylko rezultat prac o większych rozmiarach. Sąd zwrócił także uwagę, iż cechą charakterystyczną obiektów budowlanych jest ich trwałe powiązanie z gruntem. Skoro przedmiotem umowy stron było wykonanie, dostawa i montaż przenośnego pawilonu, niepowiązanego na stałe z gruntem, nie można przyjąć, że strona powodowa zobowiązała się do wykonania robót budowlanych. W konsekwencji, wniesienie pozwu w dniu 12 lutego 2014 r. było spóźnione.

Oceń rozstrzygnięcie sądu. Wyjaśnij na tle tej sprawy różnicę między umową o dzieło a umową o roboty budowlane.

2. Sąd Okręgowy oddalił powództwo spółki „L.” z o.o. przeciwko „P.E.W.” sp.j. o zapłatę kwoty 658.777 zł. Powód domagał się odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy zawartej przez strony w dniu 21 czerwca 2012 r. Sąd uznał, że umowa ta nie była skuteczna i tym samym nie mogła stanowić podstawy dochodzonego roszczenia. Zgodnie bowiem z umową spółki jawnej do czynności zobowiązujących lub rozporządzających wymagane było łączne działanie wszystkich wspólników spółki lub jednego wspólnika spółki i prokurenta. Taki sposób reprezentacji spółki ujawniony został również w KRS. Tymczasem umowa z dnia 21 czerwca 2012 r. zawarta została w imieniu pozwanej spółki jawnej jedynie przez jednego wspólnika. Apelację od tego wyroku wniósł powód zarzucając naruszenie przez sąd pierwszej instancji przepisów k.s.h. dotyczących reprezentacji spółki jawnej. Każdy wspólnik spółki jawnej ma bowiem prawo reprezentować spółkę i prawa tego nie można ograniczyć ze skutkiem wobec osób trzecich. W efekcie ograniczenie zawarte w tym zakresie w umowie spółki ma skutek jedynie wewnętrzny i może być co najwyżej podstawą roszczeń pomiędzy wspólnikami.

Oceń zasadność apelacji powoda.

3. Sąd Rejonowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla trasowanego na kwotę 72.000 zł złożonego przez powoda wraz z pozwem. W zarzutach od nakazu zapłaty, wnosząc o uchylenie wydanego nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, pozwany podniósł, że na wekslu brak jest oznaczenia terminu jego płatności. W odpowiedzi na zarzuty powód podniósł, że w treści weksla wskazano, iż zapłata sumy wekslowej nastąpi po wydaniu towaru, co stanowi spełnienie wymogu formalnego oznaczenia terminu płatności weksla. Pozwany w zarzutach zakwestionował fakt wydania towaru.

Oceń stanowiska stron w kontekście ważności weksla.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 33

1. „R.K.” S.A. wniosła przeciwko Jackowi P. pozew o zapłatę kwoty 182.400 zł. W pozwie sporządzonym przez radcę prawnego, jako podstawa odpowiedzialności Jacka P. został wskazany art. 21 ust. 3 Prawa upadłościowego i naprawczego. Powodowa spółka podała, że w 2011 r. uzyskała tytuł wykonawczy w postaci wyroku sądu na kwotę 182.400 zł przeciwko „P.D.” sp. z o.o. W spółce tej Jacek P. był członkiem zarządu. Egzekucja wszczęta na podstawie tego tytułu została w 2012 r. umorzona ze względu na bezskuteczność. W październiku 2012 r. wierzyciel Stanisław H. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki „P.D.”. Wniosek ten został oddalony na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. Jacek P. wniosł o oddalenie powództwa, zarzucając, że spółka „R.K.” nie wykazała żadnej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. winy, szkody, ani związku przyczynowego. Pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych.

Sąd powództwo uwzględnił, jako podstawę rozstrzygnięcia przyjmując art. 299 k.s.h., podnosząc, że ciężar dowodu spoczywa w takiej sprawie na pozwanym. W apelacji Jacek P. zarzucił nierozpoznanie istoty sprawy. Podniósł, że proces dotyczył jego odpowiedzialności odszkodowawczej, a nie odpowiedzialności za długi spółki. Gdyby wiedział, że powód dochodzi roszczenia, o jakim mowa w art. 299 k.s.h. złożyłby stosowne wnioski dowodowe.

Oceń zasadność apelacji.

2. Sąd Rejonowy oddalił powództwo „M.S.” przeciwko V.B. sp. z o.o. o zapłatę kwoty 53.574 zł. Sąd ustalił, że strony łączył umowa z dnia 25 lipca 2011 r., w której powodowa spółka zobowiązała się wykonać, dostarczyć i zmontować na rzecz strony pozwanej przenośny pawilon (tymczasowe zaplecze budowy). Pawilon został przekazany stronie pozwanej w dniu 3 grudnia 2011 r. W ocenie Sądu, roszczenie powoda uległo przedawnieniu, ponieważ strony łączyła umowa o dzieło, a nie umowa o roboty budowlane. Sąd przyjął, że przedmiotem umowy o roboty budowlane może być wyłącznie obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, którym jest tylko rezultat prac o większych rozmiarach. Sąd zwrócił także uwagę, iż cechą charakterystyczną obiektów budowlanych jest ich trwałe powiązanie z gruntem. Skoro przedmiotem umowy stron było wykonanie, dostawa i montaż stalowej konstrukcji przenośnej w postaci złożonego z 6 modułów pawilonu, nie można przyjąć, że strona powodowa zobowiązała się do wykonania robót budowlanych. W konsekwencji, wniesienie pozwu w dniu 23 stycznia 2014 r. było spóźnione.

Oceń stanowisko sądu. Wyjaśnij na tle tej sprawy różnicę między umową o dzieło a umową o roboty budowlane.

3. Paweł I. jako remitent weksla trasowanego zażądał od Ryszarda J. jako trasata zapłaty z weksla. Ryszard J. odmówił zapłaty wskazując, że z treści weksla nie można ustalić wysokości zobowiązania. Zgodnie bowiem z treścią weksla – wystawca polecił Ryszardowi J. zapłacić na zlecenie Pawła I. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy euro). Zdaniem pozwanego niejednoznaczność tego zapisu skutkuje nieważnością weksla.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 34

1. Marek P. zawarł w 2010 r. z „H.” S.A. umowę najmu lokalu użytkowego. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 31 stycznia 2014 r. Uzgodniono również, że po upływie tego terminu umowa zostanie uznana za zawartą ponownie na okres 4 lat, chyba że najpóźniej na 90 dni przed dniem 31 stycznia 2014 r. jedna ze stron złoży oświadczenie, że nie zgadza się na dojście do skutku nowej umowy. W dniu 15 października 2013 r. pracownicy spółki „H.” usiłowali wręczyć Markowi P. pismo, zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy najmu. Jednak w tym dniu w siedzibie przedsiębiorstwa (pod adresem ujawnionym w ewidencji działalności gospodarczej) Marek P. był nieobecny, a obecne tam osoby odmówiły pokwitowania odbioru pisma wypowiedzającego umowę. W szczególności Krystyna J. oświadczyła, że nie odbierze korespondencji, ponieważ Marek P. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i tylko on może odbierać korespondencję. Poinformowała także, że Marek P. przebywa na urlopie i nie ma z nim kontaktu telefonicznego. Pracownicy spółki „H.” pozostawili pismo na biurku Krystyny J. Przesyłka pocztowa, zawierająca wypowiedzenie umowy została awizowana po raz pierwszy w dniu 20 października 2013 r., a następnie powtórnie w dniu 27 października 2013 r. Marek P. odebrał tę przesyłkę w dniu 4 listopada 2013 r.

Oceń czy doszło do przedłużenia umowy na kolejne 4 lata.

2. Jan P. prowadził przeciwko „L.” sp. z o.o. egzekucję na podstawie wyroku, w którym zasądzona została kwota 67.900 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 lipca 2010 r. do dnia zapłaty. Egzekucja ta została umorzona wobec bezskuteczności. Jan P. wezwał Franciszka B., będącego jedynym członkiem zarządu spółki do zapłaty kwoty „objętej tytułem wykonawczym” w terminie 7 dni. Pismo to zostało doręczone Franciszkowi B. w dniu 11 października 2013 r. W związku z brakiem zapłaty, Jan P. wystąpił przeciwko Franciszkowi B. z pozwem o zapłatę kwoty 67.900 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 lipca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 397 zł poniesionych przez powoda kosztów postępowania egzekucyjnego.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Jarosław W. będący prokurentem „U.” sp. z o.o. podpisał weksel wystawiony przez tę spółkę na rzecz Leszka P. (remitenta). Ponieważ termin płatności weksla upłynął, Leszek P. wniósł pozew w postępowaniu nakazowym przeciwko spółce „U.”. W zarzutach od wydanego nakazu zapłaty pozwana spółka podniosła zarzut braku legitymacji biernej, wskazując, że Jarosław W. podpisując weksel swoim nazwiskiem nie wskazał, że działa jako prokurent spółki lub też w imieniu spółki. Należy zatem przyjąć, że wystawcą weksla jest Jarosław W. Co więcej, podpis na wekslu jest nieczytelny; w szczególności nie sposób odczytać imienia osoby podpisanej. Jest zatem wątpliwe, czy weksel został w ogóle podpisany przez Jarosława W. Ponadto Jarosław W. nie legitymował się szczególnym pełnomocnictwem do zaciągania zobowiązań wekslowych w imieniu spółki, zaś zaciąganie takich zobowiązań nie wchodzi z mocy prawa w zakres prokury.

Oceń zasadność podniesionych przez pozwaną spółkę zarzutów.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 35

1. Roman Ł. zlecił Wiesławowi J. wykonanie robót budowlanych w lokalu użytkowym, polegających na wykonaniu sufitów podwieszanych i oświetlenia. Za wykonanie tych prac Wiesław J. otrzymał wynagrodzenie w kwocie 27.900 zł. Po 2 miesiącach ujawniły się wady w wykonanych pracach. Część paneli obłuzowała się, przestało działać również oświetlenie. Wiesław J. nie zareagował na wezwanie do wykonania naprawy. Roman Ł. odstąpił od umowy i wytoczył przeciwko Wiesławowi J. powództwo o zapłatę kwoty 27.900 zł.

Sąd I instancji w oparciu o opinię biegłego ustalił, że prace zostały wykonane wadliwie, a koszt ich naprawy wynosi 11.200 zł. Sąd przyjął, że pozwany ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 471 k.c. Podstawą tej odpowiedzialności jest nienależyte wykonanie zobowiązania, polegające na wadliwym wykonaniu umówionych prac budowlanych. W konsekwencji, Sąd Rejonowy uznał, iż „udowodniony przez powoda uszczerbek majątkowy obejmuje uiszczone przez niego pozwanemu wynagrodzenie za usługi, które powód zmuszony będzie zlecić ponownie innemu wykonawcy”. Sąd zasądził na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwotę równą wysokości wynagrodzenia wypłaconego Wiesławowi J. tj. 27.900 zł.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. Sąd Rejonowy zasądził od Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „T.” sp. z o.o. na rzecz Andrzeja B. kwotę 34.290 zł. Sąd ustalił, że strony w dniu 1 czerwca 2013 r. zawarły umowę o wykonywanie przez powoda (lekarza) na rzecz strony pozwanej świadczeń medycznych. Wynagrodzenie strony powodowej zostało ustalone na kwotę 13.000 zł miesięcznie. Przy zawieraniu umowy pozwana spółka była reprezentowana przez powoda, który był prezesem zarządu tej spółki.

W ocenie Sądu, łącząca strony umowa była nieważna, w związku z naruszeniem art. 210 k.s.h. Natomiast, roszczenie powoda znajduje oparcie w treści przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, skoro nie było sporne, że umowa została przez powoda wykonana. Wysokość należnego powodowi wynagrodzenia Sąd ustalił w oparciu o art. 322 k.p.c., odnosząc je do wynagrodzeń innych lekarzy wykonujących usługi na rzecz pozwanej spółki, którzy posiadali zbliżony zakres obowiązków. Z tych względów, Sąd przyjął, że stronie powodowej należy się wynagrodzenie w wysokości 10.000 zł miesięcznie, powiększone o kwotę 4.290 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie dyżurów.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Spółka „H.” S.A. jest producentem płynu do mycia naczyń P., który posiada 33,4% udziału w rynku płynów do mycia naczyń w ujęciu wartościowym. W telewizji emitowane są reklamy płynu F., który przedstawiany jest, jako „do 30% skuteczniejszy niż inna wiodąca marka oraz skuteczniejszy niż poprzednia wersja rynkowa tego produktu”. Według badań przeprowadzonych na zlecenie spółki „H.” płyn F. jest wydajniejszy od płynu P. tylko o około 2%. W konsekwencji, informacja zawarta w kwestionowanej reklamie jest nieprawdziwa.

Jakie roszczenia służą spółce „H.”?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 36

1. Tomasz D. wniósł o zasądzenie od „D.” S.A. kwoty 190.579 zł tytułem zapłaty wynagrodzenia. Powód podniósł, że w dniu 3 czerwca 2013 r. zawarł umowę, w której pozwana spółka zleciła powodowi odzyskanie od dłużnika spółki Romana M. wierzytelności w kwocie 762.316 zł. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że określone w umowie wynagrodzenie miało charakter prowizyjny i miało być wypłacone od każdej odzyskanej przez powoda kwoty. Powód nie podjął żadnych czynności windykacyjnych, a zawarta z dłużnikiem ugoda była wyłącznie wynikiem działań strony pozwanej. Sąd ustalił, że w umowie powód zobowiązał się do „wykonania usługi polegającej na przeprowadzeniu czynności zmierzających do odzyskania należności od dłużnika w kwocie 762.316 zł”. Strony uzgodniły należne powodowi wynagrodzenie w wysokości 25 % „zleconej kwoty” oraz postanowiły, że wynagrodzenie płatne będzie od każdej odzyskanej kwoty zadłużenia, spłaconego od chwili podpisania umowy „bezpośrednio do zleceniodawcy lub za pośrednictwem zleceniobiorcy”. W dniu 27 czerwca 2008 r. pozwany zawarł z dłużnikiem – porozumienie dotyczące wierzytelności, w którym Roman M. zobowiązał się zapłacić pozwanej spółce tytułem „całkowitego zaspokojenia wszelkich roszczeń” kwotę 380.000 zł. Kwota ta została przez dłużnika zapłacona.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Wskaż, na jakie okoliczności w tej sprawie strony powinny zgłaszać wnioski dowodowe.

2. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Warszawie przeciwko Henrykowi U. o zapłatę kwoty 28.926 zł. Sąd ustalił, że pozwany był członkiem zarządu „T.U.” sp. z o.o. Spółka ta nie wypłaciła wynagrodzenia 2 pracownikom. Wynagrodzenie to zostało wypłacone przez powodowy fundusz, który następnie uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko spółce. Egzekucja prowadzona na podstawie tego tytułu została w dniu 12 maja 2010 r. umorzona wobec jej bezskuteczności. Sąd wskazał, że podstawą odpowiedzialności pozwanego jest art. 299 § 1 k.s.h. W ocenie Sądu, termin przedawnienia rozpoczął bieg w chwili, w której powód dowiedział się o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Wiedzę taką powód posiadał od dnia 24 marca 2010 r., czyli od doręczenia pisma komornika, stanowiącego zgodnie z art. 827 § 1 k.p.c. wysłuchanie wierzyciela przed umorzeniem postępowania. W konsekwencji, wobec wniesienia pozwu w dniu 11 kwietnia 2013 r. oraz podniesienia przez pozwanego zarzutu przedawnienia, powództwo należało oddalić.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Należąca od majątku wspólnego wspólników spółki cywilnej Mariana K. i Stefana K. ciężarówka została uszkodzona w wyniku wypadku samochodowego. Sprawca wypadku był ubezpieczony w Towarzystwie Ubezpieczeń S. S.A. Pozew o zapłatę odszkodowania został wniesiony przez Stefana K. Pozwany ubezpieczyciel podniósł jedynie zarzut braku legitymacji czynnej, wskazując, że roszczenia odszkodowawczego mogą dochodzić jedynie obaj wspólnicy spółki łącznie.

Oceń stanowisko pozwanego.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 37

1. „M.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie solidarnie od „L.” sp. z o.o. oraz „T.R.” S.A. kwoty 268.789 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powodowa spółka podniosła, że wykonywała, jako podwykonawca, na rzecz spółki „L.”, będącej generalnym wykonawcą, prace budowlane. Natomiast, spółka „T.R.”. była w ramach tego procesu budowlanego inwestorem. Strona powodowa wskazała, iż nie otrzymała, ani do generalnego wykonawcy, ani od inwestora części należnego jej wynagrodzenia ryczałtowego za wykonane prace. Spółka „T.R.” została powiadomiona o tym, że część prac generalny wykonawca „L.” powierzył podwykonawcy, tj. powodowi. Sąd w dniu 11 września 2013 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu. Nakaz ten uprawomocnił się co do spółki „L.”. Natomiast, spółka „T.R.” wniosła od tego nakazu sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa. Wskazała, że uiściła całość należnego wynagrodzenia spółce „L.”. Nadto, zarzuciła, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, skoro powód dysponuje tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce „L.” i według wiedzy pozwanego prowadzi na podstawie tego tytułu skuteczną egzekucję.

Oceń stanowiska stron.

2. L.S. spółka jawna pozostawała w latach 2011 – 2013 w stałych stosunkach handlowych z „Y.” S.A. Spółka L.S. dostarczała spółce „Y.”, dysponującej siecią 70 supermarketów, produkowane przez siebie artykuły papiernicze w celu ich dalszej odsprzedaży konsumentom. Strony łączyła umowa, zatytułowana „umowa o współpracy w zakresie sprzedaży i dostawy produktów”. Warunki umowne były takie same dla 90 % dostawców. Spółka L.S. na mocy tej umowy zobowiązała się m.in. uiszczać na rzecz „Y.” S.A.: „premię od obrotu w wysokości 2 % całkowitego obrotu w kwartale za towary zakupione przez nabywcę w każdym uprzednim okresie kalendarzowym”, „bonus od obrotu stały – bonus promocyjny” w wysokości 2 %, „bonus roczny od obrotu warunkowy” w wysokości od 2 % do 4,5 % rocznego obrotu netto w zależności od wartości tego obrotu, wynagrodzenie za „usługi marketingowe” w wysokości 4% miesięcznego obrotu netto oraz wynagrodzenie za usługi reklamowe w związku z otwarciem nowych sklepów i przekształceniami sklepów w kwocie 2.500 zł za każdy sklep.

Po dostawie określonej partii towaru spółka L.S. wystawiała fakturę na kwotę obejmującą stosowane przez siebie ceny rynkowe za dostarczone produkty. Spółka „Y.” uiszczała należność pomniejszoną o ww. premie i bonusy.

Czy spółce L.S. służy na tym tle roszczenie przeciwko spółce „Y.”?

3. Leszek L., Jacek W. i Stefan K. zawarli w formie pisemnej umowę spółki jawnej, której przedmiotem działalności ma być prowadzenie sklepu internetowego. Leszek L. wniósł wkład pieniężny w kwocie 15.000, Jacek W. wkład w postaci 2 samochodów dostawczych o wartości 200.000 zł, a Stefan K. zobowiązał się przenieść na spółkę własność odrębnego lokalu użytkowego (biura) o wartości 300.000 zł. Udział w zyskach spółki ma być równy dla wszystkich wspólników.

Oceń ważność tej umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 38

1. „M.J.” sp. z o.o. pozwem z dnia 12 czerwca 2014 r. wniosła o zasądzenie od „S.” sp. z o.o. kwoty 163.050 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, zawartej w dniu 2 czerwca 2011 r. Na mocy tej umowy pozwana spółka zobowiązała się do wykonania konstrukcji stalowej dachu hali magazynowej oraz transportu tej konstrukcji na plac budowy. Powód był głównym wykonawcą hali. Przedmiot umowy został dostarczony przez pozwanego w dniach 26 października 2011 r. – 3 listopada 2011 r. W dniu 12 grudnia 2011 r. powód i pozwany podpisali protokół odbioru. Natomiast, odbiór całej hali przez inwestora miał miejsce w dniu 20 września 2012 r. W dniu 13 marca 2014 r. w przedmiotowej hali nastąpiła awaria dźwigara dachowego, co skutkowało zawaleniem się części dachu. Ponieważ pozwany odmówił przeprowadzenia napraw konstrukcji dachu, powodowa spółka dokonała naprawy na własny koszt. Strona powodowa poniosła szkodę, w związku z nienależytym wykonaniem zobowiązania, w wysokości poniesionych kosztów niezbędnych napraw i wykonania stosownych badań.
„S.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia oraz kwestionując istnienie związku przyczynowego między szkodą w majątku powoda a ewentualnym nienależytym wykonaniem umowy przez pozwaną spółkę.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Bartłomiej P. wniosł o stwierdzenie nieważności ewentualnie o uchylenie uchwały nr 3 powziętej w dniu 21 czerwca 2013 r. przez walne zgromadzenie wspólników spółki akcyjnej pod firmą E., w części dotyczącej ustalenia dnia dywidendy na dzień 21 sierpnia 2013 r. Powód zarzucił, że w ogłoszeniu o walnym zgromadzeniu nie zostało wskazane, iż porządek obrad będzie obejmował powzięcie uchwały o przesunięciu dnia dywidendy. Odnośnie podstaw do uchylenia spornej uchwały powód podniósł, że uchwała ta zmierza do pokrzywdzenia mniejszościowych akcjonariuszy oraz jest sprzeczna z dobrymi obyczajami.
E. S.A. wniosła o oddalenie powództwa. Zdaniem pozwanej porządek obrad przedstawiony w ogłoszeniu były wystarczająco szczegółowy. Według strony pozwanej, żaden przepis k.s.h. nie nakłada obowiązku wskazania w porządku obrad uchwały o ustaleniu dnia dywidendy. Wystarczające jest wskazanie, że przewidziane jest podjęcie uchwały o podziale zysku. Uchwała o ustaleniu dnia dywidendy dotyczy bowiem przeznaczenia zysku za dany rok obrotowy. Co więcej, nawet, gdyby przyjąć, iż miały miejsce uchybienia proceduralne w zwołaniu walnego zgromadzenia, to uchybienia te nie miały wpływu na treść zaskarżonej uchwały.

Oceń stanowiska stron.

3. Marek T. wniosł o zasądzenie od Roberta K. kwoty 65.254 zł za zakupione materiały budowlane. Robert K. wniosł o oddalenie powództwa, zarzucając, że zapłacił za materiały zakupione od wspólników spółki cywilnej „G.L.” – Jarosława W. i Marka T. W odpowiedzi Marek T. wskazał, iż zapłata za zakupione okna do rąk Jarosława W. nastąpiła już po rozwiązaniu umowy spółki cywilnej między powodem a Jarosławem W. W takim wypadku Robert K. powinien spełnić świadczenie w częściach ułamkowych na rzecz każdego z byłych wspólników.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 39

1. „W.H.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od „K. i wspólnicy” sp.j. kwoty 190.000 zł tytułem naprawienia szkody powstałej w związku z katastrofą budowlaną hali magazynowej. Na podstawie umowy z dnia 16 sierpnia 2012 r. pozwany zobowiązał się wykonać drewnianą konstrukcję dachu hali, będącej własnością powoda. Prace zostały zakończone przez pozwaną spółkę w dniu 28 grudnia 2012 r., natomiast w dniu 9 stycznia 2013 r. miała miejsce katastrofa budowlana, polegająca na zawaleniu się części remontowanego stropodachu. W wyniku tego zdarzenia zniszczeniu uległy, oprócz elementów konstrukcji hali także przechowywane w niej pojazdy. W konsekwencji, powód poniósł szkodę w kwocie przekraczającej 500.000 zł. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że decyzję o zakresie i sposobie przeprowadzenia wykonanych prac podjęła wyłącznie strona powodowa. Według pozwanego, taki sposób remontu był zgodny z zasadami sztuki budowlanej i adekwatny do stanu technicznego budynku. Powód zlecając naprawę dachu bez uzyskania pozwolenia na budowę dopuścił się samowoli budowlanej, a bezpośrednimi przyczynami zawalenia się dachu były: zły stan techniczny budynku, za który odpowiedzialność ponosi powód oraz nagłe opady śniegu, połączone z wiatrem. W ocenie pozwanego, powodowa spółka nie usunęła z dachu – mimo istnienia takiego obowiązku – nadmiaru zalegającego na nim lodu i śniegu.

Oceń stanowiska stron. Dokonaj analizy podstaw prawnych odpowiedzialności pozwanego.

2. Mirosław W. pozwem z dnia 12 stycznia 2013 r. wniósł o rozwiązanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością B., wskazując na uporczywe naruszanie przez wspólników większościowych interesów spółki. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód na skutek wyroków z dnia 6 lutego 2013 r. i z dnia 27 kwietnia 2013 r. zobowiązujących go do przeniesienia na rzecz pozostałych wspólników własności wszystkich posiadanych w spółce udziałów przestał być wspólnikiem pozwanej spółki, a co za tym idzie utracił legitymację do wytoczenia powództwa o rozwiązanie spółki. Wyroki te zapadły na skutek roszczeń wspólników znajdujących oparcie w umowie przedwstępnej zbycia udziałów z dnia 5 stycznia 2010 r. Mirosław W. zarzucił jednak, że nie otrzymał jeszcze całej należnej kwoty za przeniesienie udziałów, określonej w umowie przedwstępnej. Zatem nie doszło do skutecznego przeniesienia udziałów.

Zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. „P.” S.A. zleciła konsorcjum trzech spółek: A., B. i C. wykonanie prac projektowych. W umowie postanowiono, że zapłata wynagrodzenia nastąpi na rachunek bankowy lidera konsorcjum – spółki A., a wszelkie zmiany umowy wymagają zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności. Po odebraniu dokumentacji spółka A. wezwała spółkę „P.” do zapłaty. Spółka „P.” odmówiła, podnosząc, że o zapłatę wynagrodzenia zwróciły się także spółki B. i C. Poinformowała, że wobec braku porozumienia między konsorcjantami przedmiot świadczenia (należne wynagrodzenie) zostanie złożony do depozytu sądowego.

Oceń stanowisko spółki „P.”.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 40

1. W.R.P. sp. z o.o. dostarczyła i zmontowała, zamówioną przez „S.P.” S.A. linię produkcyjną do wypieku i pakowania ciastek. Odbiór linii nastąpił w dniu 13 lutego 2011 r. Wynagrodzenie z tego tytułu spółka W.R.P. otrzymała 15 lutego 2011 r. W dniu 29 lutego 2011 r. na prośbę spółki „S.P.” pracownicy spółki W.R.P. dokonali pierwszego uruchomienia linii produkcyjnej i przetestowali jej funkcjonalność. W dniu 7 marca 2013 r. spółka W.R.P. wystąpiła z pozwem o zapłatę kwoty 12.750 zł za usługę wykonaną w dniu 29 lutego 2011 r., polegającą na „uruchomieniu, rozruchu i pierwszej konserwacji linii produkcyjnej”. W odpowiedzi na pozew, spółka „S.P.” wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że zawarta w dniu 29 lutego 2011 r. umowa zlecenia miała charakter nieodpłatny. Podniosła także zarzut przedawnienia. Sąd Rejonowy powództwo uwzględnił. Sąd przyjął, że strony łączyła umowa o dzieło, a termin przedawnienia rozpoczął bieg zgodnie z art. 646 k.c. w dniu 13 lutego 2011 r. Jednak w wypadku niewykonania zobowiązania, podstawą roszczenia o zapłatę należnego wynagrodzenia jest przepis art. 471 k.c., zatem roszczenie odszkodowawcze powoda nie uległo przedawnieniu.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

2. Stefan T. wniosł o rozwiązanie spółki jawnej oraz o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki. Powód podniósł, że pozwany (drugi wspólnik) podejmuje działania sprzeczne z interesami spółki, łamiąc nakazy określone w art. 56 k.s.h., a także usiłował „wyprowadzić” ze spółki cały jej majątek. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności konkurencyjnej, działanie na szkodę spółki przez namawianie kontrahentów do anulowania zamówień i kierowania ich do innego podmiotu, uzasadnia rozwiązanie spółki.

W odpowiedzi na pozew Leszek P. uznał powództwo o rozwiązanie spółki i wniosł o przyznanie mu prawa do przejęcia majątku spółki. Pozwany zarzucił, że zachowanie powoda uniemożliwia dalsze funkcjonowanie spółki. Zdaniem pozwanego, konfliktowy charakter powoda, bezprawne pobieranie kwot z rachunku spółki i nierozliczenie się z maszyn i urządzeń odebranych od kontrahentów uzasadnia stanowisko zajęte w odpowiedzi na pozew.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. „S.T.” sp. z o.o., będąca głównym wykonawcą stacji uzdatniania wody zamówiła w „T.W.” sp. o.o. 6 sztuk pomp o łącznej wartości 468.000 zł. Pompy te miały zostać wyprodukowane zgodnie z przedstawioną przez spółkę „S.T.” dokumentacją projektową. Spółka „T.W.” zobowiązała się dostarczyć wytworzone pompy na teren budowy przepompowni w dniu 12 czerwca 2013 r. Jednak w dniu 10 czerwca 2013 r. inwestor odstąpił od umowy z „S.T.” i przejął teren budowy. Ciężarówki z pompami, w dniu 12 czerwca 2013 r. nie zostały wpuszczone na teren budowy. Spółka „T.W.” wezwała spółkę „S.T.” do zapłaty. W odpowiedzi spółka „S.T.” powołała się na to, że świadczenie „T.W.” stało się niemożliwe – nie można bowiem dostarczyć pomp na teren budowy i ich zamontować, a zatem łącząca strony umowa jest nieważna.

Oceń stanowisko spółki „S.T.”.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 41

1. „R.K.W.” S.A. zleciła przewóz ładunku na tracie Madryt – Głogów Jackowi M. W zleceniu wskazano termin rozładunku na dzień 26 maja 2013 r., godz. 8.00. Kierowcą, któremu zostało powierzone przewiezenie ładunku był Mieczysław W., prowadzący indywidualną działalność gospodarczą w zakresie przewozu towarów. Jacek M. i Mieczysław W. zawarli umowę dotyczącą przewozu tylko tego konkretnego ładunku. Mieczysław W. przywiózł powierzony mu ładunek do odbiorcy w dniu 25 maja 2013 r. około godz. 19.00. Ponieważ nikogo nie zastał u odbiorcy, zaparkował samochód pod magazynem. Po godz. 21.00 Mieczysław W. poznał przypadkowo spotkanych 3 mężczyzn, z którymi wspólnie spożywał alkohol. Kierowca opowiedział ww. mężczyznom skąd przyjechał i co robi Głogowie. Mężczyźni ci pobili Mieczysława W. i zabrali mu kluczyki do pojazdu, po czym dokonali kradzieży ładunku. „R.K.W.” wezwała Jacka M. i Mieczysława W. do zapłaty kwoty 157.000 zł, stanowiącej równowartość utraconej przesyłki. Jacek M. odmówił, wskazując, że nie ponosi odpowiedzialności za szkody wyrządzone przestępstwem po zakończeniu przewozu. Z kolei Mieczysław W. zarzucił, że nie łączy go z R.K.W. jakikolwiek stosunek prawny. Poza tym jest ubezpieczony od takich zdarzeń i wszelkie roszczenia należy kierować do jego ubezpieczyciela.

Czy spółce „R.K.W.” służy jakiegokolwiek roszczenie w stosunku do Jacka M. lub Mieczysława W.?

2. Jacek L. wniósł o zasądzenie kwoty 25.700 zł tytułem umówionego wynagrodzenia za naprawę samochodu ciężarowego Scania wykonaną na zlecenie T. sp. z o.o. Spółka T. wniosła o oddalenie powództwa. Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił, że naprawa została wykonana częściowo nienależycie i nie przywróciła pełnej sprawności pojazdu. Ponieważ spółka T. nie wzywała Jacka L. do usunięcia wad, nie odstąpiła od umowy, a wadliwa naprawa może zostać przeprowadzona ponownie prawidłowo, pozwanemu przysługuje uprawnienie do żądania obniżenia wynagrodzenia. Pozwana spółka nie może jednak skutecznie uchylić się od zapłaty wynagrodzenia w całości. Z uwagi jednak na to, że powód nie udowodnił, jaka jest wartość wykonanych niewadliwie prac – sąd oddalił powództwo. Sąd wskazał bowiem, że takie ustalenia wymagają wiadomości specjalnych, a powód nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. Spółka „H.” S.A. jest producentem proszków do prania. Jej udział w rynku proszków przekracza 30 %. W telewizji emitowane są reklamy proszków do prania A.P. i V.A., produkowanych przez „P.” S.A. Z reklam tych wynika, iż produkty te posiadają unikalne właściwości pozwalające chronić tkaniny przed zabrudzeniami, a takich właściwości nie posiadają inne proszki obecne na rynku. Zdaniem spółki „H.” reklamy te zawierają nieprawdziwe informacje, ponieważ ww. proszki nie dysponują żadnymi szczególnymi właściwościami pozwalającymi na „ochronę przed plamami” w stopniu większym, niż inne obecne na rynku proszki.

Jakie roszczenia służy spółce „H.” przeciwko spółce „P.”?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 42

1. Spółka z o.o. K. zobowiązała się wyprodukować i dostarczyć „L.” S.A. szczegółowo określone w umowie maszyny. Strony umówiły się, że określona w umowie cena (tj. 532.827,68 euro brutto) zostanie „przewalutowana na PLN wg aktualnego kursu sprzedaży EUR przez PeKaO S.A. ogłoszonego w tabeli kursu walut PeKaO S.A. wg kursu z dnia wpłaty na konto spółki „K.”. Strona pozwana nie uregulowała należności w kwocie 125.392,36 euro. W związku z tym powód wniósł o zasądzenie kwoty 493.243 zł 38 gr, stanowiącej równowartość 125.392,36 euro według kursu euro wynoszącego na dzień 25 listopada 2008 r. (dzień wniesienia pozwu) 3,9336 zł za 1 euro. Jednocześnie powód „pozostawił sobie możliwość dochodzenia ewentualnej różnicy pomiędzy równowartością kwoty 125.392,36 euro z dnia 25 listopada 2008 r. a równowartością owej kwoty z dnia dokonania wpłaty, taki bowiem kurs winien być zastosowany zgodnie z umową”. Na skutek tego pozwu Sąd w dniu 27 lutego 2009 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu. Nakaz ten uprawomocnił się. Powód otrzymał od pozwanego całą kwotę objętą nakazem zapłaty z dnia 27 lutego 2009 r. Jednak, według strony powodowej, przeliczając uzyskane od pozwanego kwoty według kursu euro z dnia wpływu środków na rachunek bankowy powodowej spółki, pozostała jeszcze niedopłata w kwocie 12.804,44 euro. Wobec tego spółka K. wniosła w dniu 12 marca 2013 r. kolejny pozew o zapłatę kwoty w złotych polskich stanowiącej równowartość kwoty 12.804,44 euro według kursu na dzień złożenia pozwu.

Oceń zasadność powództwa.

2. Tadeusz K. i Marcin Ł. podpisali weksel *in blanco*, który został następnie wręczony spółce „K.L.” S.A. Weksel ten został podpisany w okresie prowadzenia przez pozwanych działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej „R.”. Zgodnie z porozumieniem wekslowym weksel został wystawiony przez pozwanych w celu zabezpieczenia roszczeń spółki „K.L.” wobec spółki cywilnej, której pozwani byli współnikami. Po wystawieniu weksla spółka cywilna „R.” została przekształcona w spółkę jawną „R. i wspólnicy”. Weksel został wypełniony przez spółkę „K.L.” w związku z zobowiązaniami zaciągniętymi przez „R. i wspólnicy” sp.j. wobec spółki „K.L.”.

Oceń poprawność wypełnienia weksla.

3. Stefan P. zawarł w dniu 12 maja 2013 r. z B. sp. z o.o. umowę, w której zobowiązał się położyć kostkę brukową na parkingu przed budynkiem, będącym własnością spółki. Strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe na kwotę 126.000 zł. Po dokonaniu odbioru wykonanych prac w dniu 16 lipca 2013 r. spółka B. zapłaciła całe wynagrodzenie. W sierpniu 2013 r. po dużych opadach deszczu kostka na około 30% powierzchni parkingu zapadła się. W dniu 28 sierpnia 2013 r. spółka B. odstąpiła od umowy i zażądała od Stefana P. zwrotu zapłaconego wynagrodzenia. W odpowiedzi na wezwanie Stefan P. odmówił zwrotu wynagrodzenia i zaproponował naprawę kostki w miejscach, w których doszło do powstania zagłębień.

Oceń skuteczność odstąpienia od umowy.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 43

1. „V.” S.A. wniosła o zasądzenie od Przedsiębiorstwa „P.” S.A. kwoty 371.000 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powód wskazał, że strony w dniu 28 października 2012 r. zawarły umowę o wykonanie robót budowlanych – w systemie generalnego wykonawstwa. Przedmiotem umowy było wykonanie dla pozwanej spółki budynku biurowego. Strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe, które zostało w całości zapłacone przez spółkę P. W dniu 18 maja 2014 r. strony podpisały protokół odbioru końcowego bezusterkowego. W protokole odbioru pozwany oświadczył, że budynek został wykonany zgodnie z umową. Powód wskazał jednak, że zostały wykonane także prace dodatkowe nieobjęte pierwotną umową na kwotę 371.000 zł. Jako podstawę roszczenia podano w pozwie art. 410 § 1 k.c. w zw. z art. 405 k.c.

„P.” S.A. wniosła o oddalenie powództwa, przyznając, że wskazane w pozwie roboty dodatkowe zostały wykonane. Pozwany nie kwestionował również wartości tych prac. Jednak zgodnie z umową wynagrodzenie za roboty dodatkowe jest należne powodowi tylko w wypadku sporządzenia aneksu do umowy obejmującego prace dodatkowe. Takie aneksy nie zostały sporządzone.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. W pozwie z dnia 10 maja 2010 r. powód Maciej Z. domagał się od „S.” sp. z o.o. zapłaty kwoty 26.000 zł tytułem odszkodowania za niewykonanie łączącej strony umowy z dnia 12 stycznia 2009 r. Spółka „S.” w odpowiedzi na pozew podniosła zarzut nieważności przedmiotowej umowy. Dołączyła do odpowiedzi na pozew uchwałę rady nadzorczej z dnia 8 stycznia 2009 r. o odwołaniu Jana G., który podpisał umowę w imieniu spółki „S.”, z funkcji członka zarządu. W odpowiedzi na podniesiony zarzut Maciej Z. wskazał, że z aktualnego odpisu z KRS spółki „S.” według stanu na dzień zawarcia umowy wynikało, że Jan G. jest członkiem zarządu tej spółki, a nikt nie poinformował Macieja Z. o podjęciu uchwały odwołującej Jana G. z tej funkcji.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

3. Bank R. S.A. udzielił Honoracie J. kredytu w kwocie 290.000 zł. Zabezpieczeniem kredytu był weksel in blanco. Zgodnie z porozumieniem wekslowym bank był uprawniony do wypełnienia weksla na kwotę niespłaconego kredytu. Bank wniósł przeciwko Honoracie J. pozew o zapłatę kwoty 269.000 zł, dołączając do pozwu weksel wypełniony na ww. kwotę. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że weksel jest nieważny, ponieważ podpis złożony na wekslu jest nieczytelny, a z treści weksla nie wynika, kto go podpisał. Nie wskazano również terminu płatności. W odpowiedzi bank wskazał, że ważność weksla na tym etapie postępowania nie ma znaczenia, ponieważ spór dotyczy stosunku podstawowego. Istotne jest zatem tylko to, że pozwana nie spłaciła udzielonego kredytu.

Oceń stanowiska stron.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 44

1. Daria W. wniosła w dniu 16 sierpnia 2012 r. pozew o uchylenie, ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników „B.” sp. z o.o. z dnia 11 stycznia 2012 r. w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego spółki oraz wyłączenia prawa pierwszeństwa dotychczasowych wspólników do objęcia nowych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jako wspólnik spółki nie została zawiadomiona o zgromadzeniu wspólników zwołanym na dzień 11 stycznia 2012 r. i nie brała w nim udziału, a zaskarżona uchwała wymagała zgody wszystkich wspólników. Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa, wskazując na brak legitymacji procesowej czynnej powódki. Podniosła, że na tym samym zgromadzeniu w dniu 11 stycznia 2012 r. podjęta została uchwała o umorzeniu udziałów należących do Darii W. i tym samym powódka utraciła status wspólnika. Nie ma zatem prawa do zaskarżania uchwał spółki.

Oceń stanowiska stron i zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. A.T. sp.j. wniosła o zasądzenie od D. sp. z o.o. kwoty 140.907 zł na podstawie weksla wystawionego przez pozwaną spółkę. Powodowa spółka podniosła, że nabyła w drodze indosu wypełniony weksel własny pozwanej, płatny do dnia 23 sierpnia 2011 r. Weksel ten – niezupełny w chwili wystawienia – został wypełniony przez Bank W. S.A., a następnie indosowany na rzecz strony powodowej. D. sp. z o.o. w zarzutach od nakazu zapłaty wniosła o uchylenia nakazu i oddalenie powództwa. Pozwana spółka zarzuciła, że powód przy nabyciu weksla dopuścił się rażącego niedbalstwa lub pozostawał w złej wierze, a także działał świadomie na szkodę strony pozwanej, co umożliwia w świetle treści art. 10 i 17 Prawa wekslowego podniesienie zarzutów ze stosunku podstawowego. Według pozwanego, Bank W. S.A. nie był uprawniony do wypełnienia spornego weksla, ponieważ zabezpieczony nim kredyt został spłacony, nadto weksel został wypełniony po upływie terminu przedawnienia zabezpieczonej nim wierzytelności oraz wskazano w nim termin płatności w znaczny sposób wykraczający poza termin płatności należności podlegającej zabezpieczeniu. Co więcej, strona pozwana zarzuciła, że powód nie legitymuje się nieprzerwanym ciągiem indosów, ponieważ pierwszy indos został dokonany na rzecz Oddziału Banku W., który nie posiada zdolności do czynności prawnych.

Oceń zasadność zarzutów pozwanego.

3. L.W. sp. z o.o., powołując się na udzieloną gwarancję zwróciła się do producenta maszyny ciastkarskiej z żądaniem wymiany maszyny na nową, wolną od wad. Wskazała, że zakupiona maszyna posiada usterki całkowicie uniemożliwiające jej wykorzystywanie. Producent „D” S.A. przyznał, że przedmiotowa maszyna ma wady i są to wady istotnie i nieusuwalne. Odmówił jednak wymiany maszyny, podnosząc, że gwarancja przewiduje jedynie bezpłatną naprawę usterek, a nie wymianę maszyny na nową.

Oceń stanowisko producenta. Jakie inne uprawnienia służą spółce L.W.?

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 45

1. „K.” sp. z o.o. pozwem z dnia 10 maja 2014 r. wniosła o zasądzenie od „Ł.” sp. z o.o. w kwoty 128.006 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, zawartej w dniu 31 maja 2011 r. Na mocy tej umowy pozwana spółka zobowiązała się do wykonania konstrukcji stalowej dachu hali magazynowej oraz transportu tej konstrukcji na plac budowy. Powód był głównym wykonawcą hali. Przedmiot umowy został dostarczony przez pozwanego w dniach 24 września 2011 r. – 1 października 2011 r. W dniu 10 listopada 2011 r. powód i pozwany podpisali protokół odbioru. Natomiast, odbiór całej hali przez inwestora miał miejsce w dniu 18 sierpnia 2012 r. W dniu 11 lutego 2014 r. w przedmiotowej hali nastąpiła awaria dźwigara dachowego, co spowodowało zawalenie się części dachu. Ponieważ pozwany odmówił przeprowadzenia napraw konstrukcji dachu, powodowa spółka przeprowadziła te naprawy na własny koszt. Z tego względu, zdaniem powoda, należy przyjąć, że strona powodowa poniosła szkodę, w związku z nienależytym wykonaniem zobowiązania, w wysokości poniesionych kosztów niezbędnych napraw i wykonania stosownych badań.

„Ł.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia oraz kwestionując istnienie związku przyczynowego między szkodą w majątku powoda a ewentualnym nienależytym wykonaniem umowy przez pozwaną spółkę.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. W toku procesu o zapłatę z tytułu nienależycie wykonanej umowy zawartej w dniu 10 stycznia 2010 r., pozwana spółka z o.o. podniosła zarzut nieważności umowy z uwagi na fakt, że ze strony spółki umowa zawarta została przez Kamila W., który w dacie zawierania tej umowy nie był umocowany do reprezentacji spółki. Uzasadniając ten zarzut pozwana wskazała, że zgodnie z uchwałą rady nadzorczej z dnia 5 stycznia 2008 r. Kamil W. powołany został do zarządu spółki, jednakże mandat jego wygasł w dniu 2 stycznia 2009 r., kiedy rada nadzorcza powołała do zarządu Józefa J. i Jana W. W toku postępowania dowodowego sąd ustalił, że w dniu 5 czerwca 2009 r. odbyło się zgromadzenie wspólników spółki z o.o. zatwierdzające sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2008, a w dniu 5 czerwca 2010 r. odbyło się zgromadzenie wspólników spółki z o.o. zatwierdzające sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2009. Nadto, zgodnie z umową spółki zarząd liczy od jednego do trzech członków i jest powoływany na okres 1 roku.

Oceń zasadność zarzutów pozwanej spółki.

3. „K.” S.A. wniosła o zasądzenie od Mariana J. kwoty 169.000 zł na podstawie weksla wystawionego przez pozwanego. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany podniósł, że wręczył spółce „K.” weksel, w którym nie była wskazana kwota zobowiązania, ani termin płatności. Do pozwu został dołączony weksel niewypełniony. Na rozprawie przed Sądem pełnomocnik procesowy powodowej spółki, będący adwokatem, wniósł o to, aby Sąd zezwolił mu na wypełnienie weksla. Pełnomocnik pozwanego sprzeciwił się temu.

Oceń dopuszczalność uzupełnienia weksla na tym etapie postępowania.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 46

1. L.W.S. sp. z o.o. zleciła przewóz ładunku na trasie Mediolan – Szczecin Wojciechowi W. W zleceniu wskazano termin rozładunku na dzień 27 maja 2013 r., godz. 8.00. Kierowcą, któremu zostało powierzone przewiezienie ładunku był Rafał K., zatrudniony przez Wojciecha W. na podstawie umowy zlecenia w okresie od dnia 13 maja 2013 r. do dnia 27 maja 2013 r.

Rafał K. przywiózł powierzony mu ładunek do odbiorcy w dniu 26 maja 2013 r. około godz. 15.00. Ponieważ była to niedziela, odmówiono przyjęcia ładunku. W Szczecinie po godz. 21.00 Rafał K. poznał przypadkowo spotkanych 2 mężczyzn, z którymi wspólnie spożywał alkohol. Kierowca opowiedział ww. mężczyznom skąd przyjechał i co robi. W pewnym momencie mężczyźni ci pobili Rafała K. i zabrali mu kluczyki do pojazdu, po czym spalili samochód wraz z ładunkiem w lesie.

L.W.S. sp. z o.o. wniosła przeciwko Wojciechowi W. pozew o zapłatę kwoty 246.000 zł, stanowiącej równowartość zniszczonego ładunku. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że nie ponosi odpowiedzialności za okoliczności, których nie mógł uniknąć i którym nie mógł zapobiec. Do tej kategorii należy również, według pozwanego, rozbój, którego ofiarą padł kierowca przewożący ładunek. Nadto, strona pozwana wskazała, że kierowca pojazdu nie był jego pracownikiem, ale zleceniobiorcą, a przestępstwo rozboju zostało dokonane już po zakończeniu przewozu.

Oceń stanowisko pozwanego. Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Spółka z o.o. „X” domagała się zasądzenia od „T.” spółki z o.o. odszkodowania odpowiadającego kosztom usunięcia wad budynku wzniesionego na zamówienie strony powodowej przez pozwaną spółkę. Strona powodowa wykazała, że obiekt został odebrany 20 kwietnia 2010 r., a wady ujawniły się w miesiąc po odbiorze. Na żądanie strony powodowej pozwana spółka przystąpiła do usuwania wad, jednakże nie usunęła ich skutecznie, wobec czego strona powodowa zleciła usunięcie wad innemu podmiotowi, a następnie w dniu 10 maja 2013 r. wystąpiła z pozwem. Strona pozwana zarzuciła, że dochodzenie odszkodowania jest niedopuszczalne, skoro umowa przewidywała za zwłokę w usunięciu wad kary umowne, a nadto podniosła zarzut przedawnienia twierdząc, iż termin przedawnienia wynosi 2 lata stosownie do przepisów dotyczących umowy o dzieło.

Oceń zasadność zarzutów podnoszonych przez pozwaną spółkę.

3. Jacek L. dostarczył na budowę prowadzoną przez głównego wykonawcę S.B. sp. z o.o. 4 tony stali zbrojeniowej. Zamówienie na stal złożył telefonicznie kierownik budowy – pracownik spółki S.B. Kierownik budowy pokwitował odbiór stali i przyjął fakturę VAT. Po 30 dniach od dostawy Jacek L. wezwał spółkę S.B. do zapłaty. Spółka S.B. odpowiedziała, że nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży, ponieważ oświadczenie woli nie zostało w imieniu spółki złożone przez osobę uprawnioną. Kierownik budowy nie był bowiem ani członkiem zarządu, ani pełnomocnikiem spółki.

Oceń stanowisko spółki S.B.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 47

1. Jan W. wniósł o zasądzenie od spółki z o.o. „M.” na jego rzecz kwoty 250.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że spółka „M.” będąca inwestorem ponosi odpowiedzialność względem powoda, który jako podwykonawca wykonywał roboty związane z tą inwestycją.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że wykonawca poinformował ją wprawdzie o zawarciu umowy z Janem W., jednakże zgodnie z twierdzeniami wykonawcy była to umowa o dzieło, a nie umowa o roboty budowlane. Co więcej, wykonawca, który zawarł umowę z Janem W., pomimo wyraźnego żądania pozwanej spółki nie przedstawił jej tej umowy ani też innej dokumentacji dotyczącej robót wykonywanych przez Jana W. Z tych względów spółka „M.” nie może ponosić odpowiedzialności względem Jana W. jako podwykonawcy, z którym nie łączył ją żaden stosunek zobowiązaniowy.

Oceń zasadność zarzutów strony pozwanej.

2. W dniu 14 września 2013 r. Marek K. i Janina K. nabyli od Leszka G. wszystkie należące do niego udziały w spółce jawnej K.G. Jednocześnie strony postanowiły, że Leszek G. „zwalnia Marka K. i Janinę K. z długów spółki powstałych w okresie funkcjonowania spółki jawnej K.G., jak również zobowiązuje się do zwrotu nabywcom udziałów wszelkich sum, jakie zostaną od nich wyegzekwowane lub zostaną przez nich zapłacone, a które były zobowiązaniami spółki K.G.”. Marek K. i Janina K. spłacili zobowiązania spółki K.G. w kwocie 196.000 zł, a następnie wystąpili przeciwko Leszkowi G. z pozwem o zapłatę ww. kwoty.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że kwoty wskazane w pozwie zostały przez powodów spłacone dobrowolnie. Nadto, pozwany zarzucił, że postanowienia dotyczące zobowiązań spółki są nieważne, z uwagi na ich sprzeczność z art. 366 § 2 k.c. i art. 519 § 2 k.c. oraz zasadami współżycia społecznego.

Oceń zasadność powództwa.

3. Skarb Państwa – Dyrektor Izby Celnej, zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o zasądzenie od Jana I. kwoty 2.973.203 zł. Powód wskazał, że dochodzona należność stanowi dług celny „D.D.” sp. z o.o., stwierdzony prawomocnymi decyzjami administracyjnymi. Ponieważ prowadzona przeciwko ww. spółce egzekucja administracyjna okazała się bezskuteczna, pozwany jako jedyny członek zarządu spółki ponosi na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność za jej zobowiązania.

Jan I. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zakwestionował zasadność wydanych w postępowaniu administracyjnym decyzji oraz zarzucał nierzetelność prowadzonego przez organy celne postępowania w przedmiocie ustalenia długu celnego. Nadto, podniósł zarzut niedopuszczalności drogi sądowej, tj. dochodzenia przed sądem powszechnym należności celnych.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów charakter odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za zobowiązania spółki.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 48

1. „C.” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od Hanny D. kwoty 151.000 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów prac budowlanych, których wykonanie było niezbędne dla usunięcia wad hali wybudowanej przez pozwaną oraz kosztów ekspertyz dotyczących tych wad. Powodowa spółka podniosła, że w ramach łączącej strony umowy o roboty budowlane pozwana wybudowała dla strony powodowej halę produkcyjną. Umowa ta jednak została wykonana przez pozwaną w sposób nienależyty. Według, powoda pozwana zastosowała niewłaściwą technologię obróbki i montażu blach oraz płyt warstwowych, wykonała wadliwie świetliki i posadzkę hali. W konsekwencji, zdaniem powodowej spółki zaistniała konieczność ponownego wykonania prac budowlanych o wartości 139.410 zł, a nadto stron powodowa poniosła koszty ekspertyz w kwocie 11.590 zł. W pozwie nie zostały zgłoszone żadne wnioski dowodowe. Hanna D. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że wybudowana hala nie posiada żadnych wad oraz kwestionując wysokość dochodzonej przez powoda kwoty. Sąd oddalił powództwo, uznając, że dla ustalenia, czy prace wykonane przez pozwaną miały wady, konieczne są wiadomości specjalne, a powód nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Oceń stanowisko sądu. Omów podstawy prawne odpowiedzialności pozwanej.

2. „B” sp. z o.o. zawarła w dniu 18 czerwca 2012 r. jako sprzedający z Jerzym W. umowę sprzedaży partii obuwia. Termin dostarczenia towaru do magazynu Jerzego W. został ustalony na dzień 18 lipca 2012 r. Z uwagi na niedostarczenie towaru w terminie oraz brak reakcji na wezwania do wykonania umowy Jerzy W. wystąpił w dniu 20 września 2012 r. do sądu przeciwko spółce „B” z powództwem o odszkodowanie z tytułu niewykonania umowy. W odpowiedzi na pozew spółka wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut nieważności umowy. Wskazała, że umowa została podpisana w imieniu spółki przez Macieja P. – członka zarządu, którego mandat wygasł w dniu 15 czerwca 2012 r. W tym dniu odbyło się zgromadzenie wspólników spółki zatwierdzające sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2011. Postępowanie dowodowe wykazało, że umowa spółki nie zawiera postanowień co do czasu, na jaki powoływany jest zarząd, a nadto że Maciej P. został powołany do zarządu na mocy uchwały rady nadzorczej z dnia 10 stycznia 2011 r.

Oceń stanowisko pozwanego. Zaproponuj rozstrzygnięcia sądu.

3. Daniel R. i Krzysztof D. wystawili weksel *in blanco*, który został następnie wręczony spółce „T.D.P” S.A. Weksel ten został podpisany w okresie prowadzenia przez pozwanych działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej „S.”. Na wekslu widnieją czytelne podpisy: „Daniel R., Krzysztof D.” Zgodnie z porozumieniem wekslowym weksel został wystawiony przez pozwanych w celu zabezpieczenia roszczeń spółki „T.D.P.” wobec spółki cywilnej, której pozwani byli wspólnikami. Po wystawieniu weksla spółka cywilna „S” została przekształcona w spółkę jawną „S. i wspólnicy”. Weksel został wypełniony przez spółkę „T.D.P.” w związku z zobowiązaniami zaciągniętymi przez „S. i wspólnicy” sp.j. wobec spółki „T.D.P.”.

Oceń poprawność wypełnienia weksla.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 49

1. Jan W. wystąpił do sądu z pozwem o stwierdzenie nieważności umowy sprzedaży linii produkcyjnej za kwotę 108.000 zł zawartej pomiędzy Adamem M. jako kupującym a „M.” spółką z o.o. reprezentowaną przez dwóch członków zarządu – Patryka W. i Krzysztofa B. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że prowadził negocjacje z „M.” spółką z o.o. dotyczące zakupu tej linii produkcyjnej i zdecydował się na jej zakup za kwotę 220.000 zł. Wskazał również, że Adam M. jest członkiem zarządu spółki „M.”, a nie została podjęta uchwała wspólników spółki zezwalająca na zawarcie przedmiotowej umowy.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wskazała, że nabycie linii produkcyjnej przez Adama M. od spółki nastąpiło po cenie rynkowej i tym samym nie doszło do naruszenia interesów spółki. Ponadto pozwana spółka dołączyła uchwałę rady nadzorczej spółki „M.” upoważniającą zarząd do zawarcia zaskarżonej umowy z Adamem M.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu.

2. Zakłady „D.S.” S.A. wniosły o zasądzenie od „B.P.” sp. z o.o. kwoty 129.872 zł wraz z odsetkami od kwot szczegółowo wskazanych w pozwie, tytułem zapłaty za świadczone na rzecz pozwanej spółki usługi polegające na druku magazynu N. oraz czasopisma K. „B.P.” sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa, nie kwestionując współpracy stron, a także wysokości dochodzonej przez powoda kwoty. Pozwany wskazał jedynie, że faktury załączone do pozwu wystawione zostały na podstawie zamówień, które nie były składane przez zarząd pozwanego.

Sąd ustalił, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych, w ramach których pozwany zlecał powodowi telefonicznie druk tytułów prasowych. Zlecenia były składane przez „przedstawiciela handlowego” pozwanego – Jacka S. Materiały do druku były przysyłane pocztą elektroniczną. Przesłuchany w charakterze świadka Jacek S. zaprzeczył, jakoby kiedykolwiek składał zamówienia. Ze strony powoda zamówienia przyjmował kierownik drukarni – Marian W., który zmarł przed wszczęciem procesu. Nie było sporu, że usługi, za które powodowa spółka dochodzi wynagrodzenia zostały wykonane, a wydrukowane nakłady czasopism zostały odebrane przez pozwaną spółkę.

Zaproponuj rozstrzygnięcie. Dokonaj analizy stosunku prawnego łączącego strony.

3. „R.” S.A. zajmująca się świadczeniem usług kurierskich zawarła na miesiąc marzec i kwiecień 2014 r. z „C.” sp. z o.o., prowadzącą sklep internetowy, umowę, w której zobowiązała się do dostarczenia każdej przesyłki w terminie 48 godzin od jej nadania. Wobec dostarczenia 87 przesyłek (co stanowił 27% wszystkich nadanych przesyłek) w terminie 4-8 dni od nadania, spółka „C” w dniu 8 maja 2014 r. odstąpiła od umowy i odmówiła zapłaty za wszystkie nadane w kwietniu przesyłki, tj. 157 sztuk. Umowa nie przewidywała kary umownej za dostarczanie przesyłek z opóźnieniem

Oceń stanowisko spółki „C” i skuteczność odstąpienia.

PRAWO GOSPODARCZE

ZESTAW NR 50

1. Marian M. wystąpił w dniu 14 maja 2014 r. do sądu przeciwko Jerzemu R. o zapłatę kwoty 87.000 zł. Wskazał, że w dniu 13 czerwca 2013 r. kupił od Jerzego R. frezarkę do drewna. W trakcie użytkowania stwierdził jednak, że przy twardszych rodzajach drewna mechanizm frezarki zacina się. Niezwłocznie, tj. w dniu 18 sierpnia 2013 r. poinformował o tym Jerzego R., żądając wymiany frezarki na sprawną. Ponieważ Jerzy R. nie spełnił tego żądania, Marian M. w dniu 25 września 2013 r. odesłał frezarkę i zażądał zwrotu ceny.

W odpowiedzi na pozew Jerzy R. wniósł o oddalenie powództwa. Wyjaśnił, że zaproponował powodowi naprawę frezarki, jednak Marian M. nie wyraził na to zgody. Marian M. podniósł z kolei, że bezpośrednio po zakupie frezarki podpisał umowę na wykonanie w terminie 6 miesięcy dużej partii mebli. Dlatego nie mógł czekać na naprawę frezarki, bo nie wywiązałyby się w terminie z zaciągniętego zobowiązania. Z tego powodu był zmuszony do zakupu innej frezarki.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sądu. Omów uprawnienia kupującego w wypadku wad fizycznych nabytej rzeczy.

2. „D” sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od W. sp. z o.o. w kwoty 258.782 zł, wskazując, że dochodzona kwota obejmuje wierzytelności nabyte w dniu 25 września 2012 r. w drodze cesji od P. S.A. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew zarzuciła jedynie, iż umowa cesji była nieskuteczna, ponieważ zgodnie z umową łączącą pozwanego i P. S.A. „przelew praw i obowiązków wynikających z umowy wymaga uprzedniej pisemnej zgody spółki W.”. Wobec braku takiej zgody, powód nie mógł skutecznie nabyć przedmiotowej wierzytelności i w konsekwencji nie posiada legitymacji czynnej. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności objętej cesją

Powód podniósł, że nabył wierzytelności stwierdzone fakturami VAT, które nie zawierały jednak wzmianki o zakazie cesji wierzytelności bez zgody dłużnika. Pozwany nie zawarł przy tym ze spółką P. S.A. umowy na piśmie. Postanowienie umowne dotyczące zgody na cesję jest sformułowane jedynie w ogólnych warunkach umów (o.w.u.) zamieszczonych na stronie internetowej pozwanej spółki.

Sąd oddalił powództwo, uznając, że powód wiedział o zakazie cesji, skoro o.w.u. obowiązujące kontrahentów pozwanego są powszechnie dostępne na stronie internetowej pozwanej spółki. Powód, zajmujący się obrotem wierzytelnościami, dochowując należytej staranności powinien się z treścią o.w.u. zapoznać.

Oceń rozstrzygnięcie sądu.

3. „P” S.A., zajmująca się udzielaniem pożyczek konsumenckich wniosła o ogłoszenie upadłości Zbigniewa Z., który nie prowadzi działalności gospodarczej. We wniosku wskazano, że Zbigniew Z. od 5 miesięcy nie spłaca rat udzielonej mu w kwocie 12.000 zł pożyczki. Nadto, Zbigniew Z. od 5 miesięcy nie reguluje również należności za telefon, energię elektryczną i gaz. Sąd ustalił, że trudna sytuacja finansowa Zbigniewa Z. została spowodowana rozwiązaniem przez pracodawcę umowy o pracę z uwagi na likwidację zakładu pracy.

Oceń zasadność wniosku.